

rozsévač rozsievač

7-8

JÚL–AUGUST
ČERVENEC–SRPEN

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

Spoločné nesenie bremien

Zborová rodina nie je len pojem

Neboj sa, lebo ja som s tebou!

Cirkev ako Božia rodina

ktorá spolu nesie bremená

„Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon“ (Ga 6, 2).

VERNOST V KAŽDOM ČASE

Obec Nesvady, ležiacu neďaleko Komárna či Nových Zámkov, ktorá od roku 2020 získala štatút mesta, zaplavilo v prvý májový víkend množstvo žien bez rozdielu veku. Ich túžbou bolo naplniť svoju myseľ i srdce odkazom nášho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista, ktorý znie: **„Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!”** (Zj 2, 10). **Vernosť v každom čase**, to bola téma konferencie Odboru sestier BJB z ČR a SR. Neprišli len sestry z Čiech a zo Slovenska. Hlavnou služobníčkou slova bola sestra Natalija Elias zo Srbska a niekoľko ďalších sestier, ktoré ju sprevádzali. Áno, netajíme, boli tam aj iné túžby srdca – vidieť sa osobne, porozprávať, potešiť sa s tými, s ktorými sme už dlho neboli v kontakte. Snáď sa každej zúčastnenej sestry práve jej osobné túžby naplnili.

Počiatkové obavy organizátoriek ohľadne malého počtu prihlásených sa na ich potešenie nenaplnili. Cca 150 prihlásených na celý pobyt, 300 účastníčok v sobotu, no a v nedeľu sála kultúrneho domu s počtom sedadiel 450 bola kompletne naplnená.

Na časté otázky tých, ktorí sa nemohli alebo nechceli zúčastniť: „Ako bolo? Ako ste sa mali?“ môžeme odpovedať: „Výborne! Po každej stránke.“ Náš milostivý Pán nám pripravil bohaté hody lásky skrze sestry a bratov z Nesvad a okolitých zborov. Duchovný pokrm zasa prichádzal skrze slúžiace sestry. Prostredníctvom sestry Natalije Elias sme si vypočuli tri referáty s témami: Poznaním verného zostať verná; Verná v pohode aj v nepohode; Verná v službe. Prvý z nich nájdete už na stránkach tohto čísla. Ďalšie uverejníme postupne. Počuli sme osobné svedectvá a stretnutia na piatich seminároch boli ďalším duchovným pokrmom. Samozrejme, nedá sa zabudnúť, ako naše srdcia jasali pri službe spevokolu JAS v sobotu večer počas koncertu alebo pri ich nedeľňajšej službe. Láska a všestranná starostlivosť domácich, ktorí sa starali o naše telesné potreby (zabezpečenie pekného ubytovania, strava, pohostenie, dovoz a odvoz z Nových Zámkov, nezabudnuteľné večerné kúpanie v Termáli, ochota promptne zariadiť, ak niečo nebolo O.K.), to na stránky Rozsievачa nevieme priniesť, za to môžeme vysloviť len obrovské DAKUJEME! Ale to, čo sa počas troch dní rozsievalo do našej

Foto: M. Uhrin, I. Kernová

duše a srdca, to aspoň z čiastky budeme prinášať na stránkach Rozsievачa v nasledujúcich dvoch-troch číslach. Za duchovný pokrm patrí ČEŠT a SLÁVA Pánovi pánov a Kráľovi kráľov. Veď nejedna sestra napísala do dotazníka hodnotiaceho toto stretnutie slová vďaky a chvály. Za všetky aspoň jedno vyjadrenie, ktoré znie takto: „Pán žehnej všetm, ktoré a ktorí to tak krásne pripravili. Byla to ochutnávka nebe!“ Nuž, milí čitatelia, hľadajte na ďalších stránkach a pozbierajte omrvinky. Možno vám zachutia a budúce stretnutie sestier v Litoměřicích (ak Pán dá) si nenecháte ujsť.

E. Pribulová

JEŽÍŠ A MY

„Abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem“ (1 J 1, 3b).

Druhý květnový týden jsme si připomínali nejen odchod našeho Pána Ježíše do nebe, ale i náš slavný odchod, který určí sám Bůh v čase svém. A věřím, že se na něj všichni těšíme. Setkáme se tam s naším Pánem a také s našimi nejbližšími, rodiči, dětmi, bratry a sestrami. To, co je ale dost patrné v současné době v církvi Ježíše Krista, a co nás jistě netěší, je fakt, že přestože se těšíme na naše úžasné společenství v nebi, naše vztahy zde na zemi často tak úžasné nejsou. Kdosi vztahy mezi křesťany popsal těmito slovy: **„Žítí tam nahoře bude krásné – v milosti a slávě; žítí tady dole není už tak veselé....no, právě!** Co s tím? Chtěli byste žít celou věčnost vedle toho, s kým se nesnesete na této zemi pouhých pár let? Já ne! Možná i proto nám, dnes už docela opomíjený, svátek „nanebevstoupení“ chce říci, že tento problém je zapotřebí co nejdříve vyřešit už na této zemi. A to ne tak, že se budeme jedni od druhých izolovat. To, co

potřebujeme (a obzvlášť tehdy, když je život těžký), je naopak upřímné obecenství s našimi bratry a sestrami.

Uvedený biblický verš nám připomíná, že potřebujeme více, než jen soukromý vztah **Pán Ježíš a já**, přestože ten je nezbytným základem všeho. Bůh nás také stvořil pro společenství **Ježíš a my!** Ruben Welch napsal: Křesťané nejsou spolu, protože se mají rádi, ale protože sdílejí víru v Ježíše Krista a učí se, jak se mít rádi navzájem, stejně jako v rodině. Jak se taková láska může stát skutečností? Musíme chodit v Jeho, Božím světle (1 J 1, 7) a upřímně vyznávat své hříchy (verš 8), aby nám je Bůh odpustil a očistil nás (verš 9). Ano, chceme-li být Kristu více a více podobní a umět milovat své bližní, potřebujeme jeden druhého. A tak nezapomeňme na to, že žádný křesťan nebyl stvořen, aby byl sám na této zemi, a už vůbec nebyl spasen na to, aby byl sám na věčnosti.

Alois Boháček

ÚVODNÍK

SPOLOČNÉ NESENIE BREMIEN

Jednou zo základných poučiek, ak chceme niečo spropagovať či chceme niečo predať je, že zdôrazňujeme a vyzdvihujeme tie kladné stránky a vlastnosti produktu, a nehovoríme o tých slabých, problematických, alebo aspoň sa ich snažíme slovami odľahčiť, prikrášiť.

Z uvedeného pohľadu by bolo najlepšie tému tohto čísla, spoločné nesenie bremien, vynechať, nehovoriť pri „propagácii“ cirkvi ako Božej rodiny o tom, že sú v nej aj problémy, ktoré máme spoločne niest.

Určite sú témy, problémy, o ktorých neradi hovoríme, realita, o ktorej je ťažké hovoriť v prostredí biologickej, ako aj zborovej rodiny. Božie slovo nám však problémy, ktoré zažívame my ľudia, nezamtláča, neprikrášľuje. Biblickí hrdinovia viery preživali pre svoj alebo cudzí hriech veľké problémy v osobnom, rodinnom aj pracovnom živote. Spoločenstvá kresťanov tiež prechádzali ťažkými problémami a spormi, o ktorých čítame najmä v listoch. Božie slovo o nich otvorene hovorí, ale ukazuje aj riešenie. Nepoužíva moderné slovo problém, ale napríklad slovo bremeno. Vystihuje to fakt, že ak je v našom živote akýkoľvek hriech alebo problém, tak pociťujeme záťaž, niečo, čo nás ťaží.

Celkom prirodzené riešenie problému s bremenom je, že ho zložíme a už ho ďalej nenesieme. K tomu nás Písmo vyzýva v prípade hriechu, aby sme akýkoľvek hriech vyznali a zložili pod kríž Pána Ježiša a prosili o Jeho odpustenie. Bremeno dôsledkov hriechov, svojich aj cudzích, ak ich Pán Boh milostivo neodníme, však nesieme ďalej. Nesieme aj bremeno starostí, ktoré prináša život, starostí o zabezpečenie životných potrieb. Sme zaťaženi kvôli neschopnosti spravodlivo rozdeliť všetko to, čo nám Pán Boh k životu dáva, alebo pre rôzne závislosti. Je mnoho ľudí, ktorí žijú v materiálnej núdzi a potrebujú pomoc s financiami, jedlom, oblečením, aj to nás ťaží. Čoraz väčší je aj počet ľudí, ktorí zápasia s rôznymi duševnými problémami, depresiami a tiež potrebujú pomoc, radu, povzbudenie. V spoločenstve veriacich si zvlášť uvedomujeme, že potrebujeme vzájomnú pomoc aj v duchovnom boji proti mocnostiam temnoty, proti diablovi a potrebujeme viesť spoločný modlitebný zápas. Dennodenne zažívame situácie, keď si uvedomujeme, že potrebujeme pomoc, že to sami nezvládneme. Sme stvorení na Boží obraz, aby sme žili v spoločenstve a prejavovali si vzájomnú lásku konkrétne a prakticky tak, že si vzájomne pomáhame, že si „navzájom nesieme bremená“ (Gal 6, 2). Vzájomne znamená, že nielen ja pomáham niest bremená iných, ale som ochotný podeliť sa s inými aj o svoje bremená (čo je niekedy ťažšie).

Božie slovo nám neponúka možnosť vybrať si, či to chceme robiť, alebo nechceme. Staví to ako príkaz, vykonaním ktorého naplníme Kristov zákon – zákon lásky, milovať sa navzájom, nie(len) slovami. Takúto lásku, pomoc s nesením bremien máme prejavovať všetkým ľuďom, každému „bližnému“, a tak im svedčiť o láske Nebeského Otca k nim, aj k tým, ktorí Ho odmietajú. Celkom prirodzene ju však máme žiť a uplatňovať a niest si vzájomne bremená v rodine Božej, v rodine veriacich. Máme konať dobro neúnavne a nechabovať v tom a Božie slovo nám sľubuje odmenu v pravý čas (Ga 6, 9 – 10).

Je celkom zrejmé, že ani táto funkcia cirkvi ako Božej rodiny, vzájomné nesenie bremien, sa nedá naplniť, alebo ak, tak len veľmi málo, vo virtuálnom svete. Nie je možné naplniť Kristov zákon, ak žijem sám, a nie som súčasťou rodiny veriacich. Budme vďační Pánovi Cirkvi, že ju tvoril, že môžeme žiť v spoločenstve rodiny Božej, kde môžeme spolu niest akékoľvek bremená.

Ján Szöllös

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka.l.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka
SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napísať adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.
Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: **IBAN SK350900000000011489120**, SWIFT: **GIBASKBX**
Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.
Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**
 Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.
 Všetchny články prochádzajú posouzením Redakčnej rady a ne všetky jsou uveřejněné.

OBSAH

Vernost v každom čase Ježíš a my	2
Spoločné nesenie bremien Úvodník	3
Cirkev ako Božia rodina, ktorá spolu nesie bremená	4
Vzájomne užitoční Zborová rodina – nielen slová	5
Rozhovor s br. kazateľom Danielem Kucem (Mozaika Plzeň)	6
Rádio 7	7
Neboj sa, lebo ja som s tebou!	8
V Petrovci sme si zopakovali Vianoce aj Veľkú noc	9
Pozdravy z Papuy Novej Guiney Konferencia z pohľadu Nesvadčanky	10
Poznaním verného zostať verná	12
Střípeček ze sesterské konference Boží věrnost v mém životě	14
Aj maličkosti nás ovplyvňujú	15
„Pane, prúdom pozhennania premeňuješ púšte v raj...“ Práca vo výboroch sestier pokračuje	16
S Ježíšem v kuchyni Kralický Nový zákon	17
Srdce vnútorne vysídlené	18
Baterka	19

CIRKEV AKO BOŽIA RODINA, KTORÁ SPOLU NESIE BREMENÁ

(pomáha modlitbami aj prakticky do vnútra, domácim viery aj navonok – charita, spolu nesieme aj finančné bremená a zodpovednosti)

„Keď sa bude vo vašej krajine zožínať obilie, nezožni pole až po okraj a klasy po svojej žatve nevyzbieraj. Nechaj to chudobnému a cudzincovi. Ja som Hospodin, váš Boh“ (Lv 23, 22).

„Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh“ (Lv 23, 22).

„Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon“ (Ga 6, 2).

„Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův“ (Ga 6, 2).

„Neúnavne konajme dobro, lebo ak neochabneme, v určenom čase budeme žať. A tak teda, kým máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich“ (Ga 6, 9–10).

„V konaní dobra neumdlévejme, neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, čiňme dobre všem, nejvíce však těm, kdo patří do rodiny víry“ (Ga 6, 9–10).

Kamkoľvek sa v dnešnej dobe pohneme, všade počujeme o bolesti, trápení a nedostatku. Vnímame to v troch rovinách.

Jednou sú veľké katastrofy (vojna nielen na Ukrajine, ale aj v Malej Ázii a na Blízkom východe; zemetrasenia na rôznych miestach sveta, nedostatok vody, záplavy, zhoršujúce sa klimatické podmienky...), pri ktorých trpia celé spoločenstvá či národy. Vtedy sa vieme zmobilizovať, sme ochotní pomôcť, podeliť sa, ísť aj do nebezpečných situácií, podať pomocnú ruku a otvoriť svoju peňaženku, lebo čo keď, čo ak...

Druhou skupinou sú tí, ktorí na ulici občas natiahnu ruku, aby sme im pomohli.

Ak sme k sebe úprimní, priznáme si, že práve voči tejto skupine sme najviac uzatvorení a odmietaví. Najčastejším argumentom je, že iste sú svojim nezriadeným životom sami zodpovední za svoj status bezdomovca. Pri tejto skupine núdznych zväčša končí naša ochota pomôcť niest bremeno.

Tretou, ale veľmi dôležitou skupinou je naša cirkevná, zborová rodina, niekde väčšia, na inom mieste len malá skupinka bratov, sestier, priateľov. Pravidelne sa stretávame, hľadíme si navzájom do tváre a hovoríme, ako sa máme radi. Počujeme, ako žijú, čo ich trápi, akými bremenami sú zavalení. Neraz sú to ťažké, boľavé a aj neriešiteľné situácie. Počujeme, vnímame, možno aj trochu ľutujeme a čo ďalej? Bolo by smutné, ak by nám potreby a trápenia našej rodiny veriacich išli, ako sa hovorí, jedným uchom dnu a druhým von. Stáva sa aj to, že nie sme ochotní aktívne priložiť ruku k dielu. Veď takáto činnosť, okrem drahocenného času, ktorého ani pre seba nemáme dostatok, vyžaduje aj ľudskú námahu. Radšej a ochotne siahneme do vrecka po peňaženku a problém je pre nás vyriešený. Možno nezabudneme ešte podotknúť: „Budem sa za teba modliť.“

Žijeme v časoch, ktoré nepodporujú ochotu pomáhať druhým; mať otvorené dvere domácnosti v ktorúkoľvek hodinu dňa; podeliť sa, hoci nemáme toho veľa; jednoducho priniesť nejakú obeť. Sústredenosť na seba a svoju vlastnú rodinu, tú najbližšiu, je v dnešnej dobe stále väčšia a väčšia. A niekedy dokonca aj to chýba, lebo každý vidí len sám seba. A potom, keď dolahnú aj na nás ťažkosti, sťažnostiam a lamentovaniu niet konca. Čo s tým robiť, ako riešiť svoj osobný postoj pomoci iným?

CO S TÍM DNES?

Podstatné je chcieť urobiť zmenu. V Liste Hebrejom je výzva Ducha Svätého: „*Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia*“ (Hb 3, 7–8). Ja i ty musíme urobiť jednu dôležitú vec – pozrieť sa na svoje srdce. Ak je tvrdé a kamenné, úprimne prosiť nášho Pána o zmenu a On to urobí rád. Veď zaslúbil: „*Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa. Dám svojho ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia*“ (Ez 36, 26–27). Neváhať, ale konať hneď, s radostnou tvárou, ochotne a bez reptania. Aj bez toho vnútorného vyjednávania so sebou samým – Urobiť? Neurobiť? Podať pomocnú ruku, alebo to nechať, nech sa iný realizuje? Hovorí sa, že kto rýchlo dáva, dvakrát dáva, no Božie slovo ide ďalej a v Liste Galatanom 6, 2 vyzýva: „*Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon*“ (Ga 6, 2). A práve o to jediné ide. Ak sme si Krista obliekli (Ga 3, 27), kráčajme s otvorenými očami, načúvajúcim sluchom a rukami a nohami ochotnými k pomoci, praktickej, finančnej aj modlitebnej.

VZÁJOMNE UŽITOČNÍ

V čase môjho dospievania navštívili náš zbor v Tekovských Lužanoch kresťania z prebudeneckého hnutia v „Těšínsku“. Bolo ich okolo 30-40. Pod vedením svojho kazateľa pricestovali vlakom a boli porozdeľovaní do jednotlivých rodín. Mali spevácky zbor, slúžili piesňami (aj z vlastnej tvorby), svedectvami i slovom. Bola to príležitosť ku vzájomnému zoznámeniu sa a vzniku nových priateľstiev. O niekoľko rokov neskôr som sa pre zmenu zase ja ocitol na severnej Morave ako učeň. Niektorí z nich nadviazali so mnou kontakt a volali ma na stretnutia mládeže. Po zložení učňovských skúšok a približne roku zamestnania v Mostárni, som bol za zvláštnych okolností prijatý na Konzervatórium v Ostrave. Akoby zhodou okolností práve v tomto meste pôsobil aj spomenutý brat kazateľ. Aktívne ma zapojil do práce v mládeži, našiel pre mňa vo svojom zbere lacné bývanie, dovolil mi umiestniť moje pianino v priestore, kde som mohol v pokoji študovať každý deň. Škola som mal neďaleko, asi tak desať minút peši. To boli veľmi výhodné podmienky. Vtedy som si ani neuvedomil, aké veľké

Foto: M. Uhrin

bremeno by som musel niesť, keby som si toto všetko musel zabezpečovať sám. Neuniesol by som ho. Ale takto sme sa stali vzájomne užitoční. Cirkev v Ostrave sa pre mňa stala na šesť rokov skutočnou duchovnou rodinou, ktorá mi poskytovala okrem spomenutého aj zdravé prostredie pre štúdium, rozvoj môjho duchovného života viery, možnosti slúžiť, a tak rozvíjať svoje obdarovanie, možnosti nadväzovať čisté priateľstvá a pomoc v príprave na ďalší život, ktorý ležal predou mnou. Keď si to takto všetko spájam, že ako veriaci som bol potláčaný režimom, majstrami aj prostredím, v cudzom svete sám bez známostí, vplyvu a zázemia (rodičia boli chudobní), vidím v tom veľké zázraky, ako sa nebeský Otec aj o mňa staral. Podobnú pomoc zo strany spoluveriacich som zažil aj neskôr, už na Slovensku.

Aj vtedy, keď po prijatí do zamestnania v jednom meste mi miestna kresťanská rodina na čas – do vyriešenia bytovej otázky – poskytla vo svojom dome prístrešie. Nedokážem dostatočne vyjadriť svoju vďačnosť Bohu, ako aj všetkým zúčastneným bratom a sestrám za starostlivosť a Božie požehnanie, ktoré som ako mladý, neskúsený mohol z Božej milosti prijímať. Otvorenie tejto témy ma viedlo k tomu, aby som načrel hlbšie do svojich spomienok a snažil sa vyťažiť z nich hodnoty, ktoré sú aktuálne aj teraz. Nech to Pán Boh všetkým zúčastneným bohato vynahradí. Ešte raz ďakujem! Aj tieto skúsenosti potvrdzujú, že patriť do Božej rodiny sa oplatí.

Lubomír Počaj

ZBOROVÁ RODINA – NIELEN SLOVÁ

Dostal som otázku, čo pre mňa znamená zborová rodina?

Ak mám na to odpovedať jednou vetou, použijem slová apoštola Pavla z Listu Galatským: „**Jedni druhých bremená neste a tak naplňte zákon Kristov.**“ Pekne, dobre a jednoducho povedané. Ale ako sa to prejavuje v praxi?

Pred niekoľkými rokmi moja manželka skončila v nemocnici s úrazom, v dôsledku čoho bola niekoľko mesiacov v kóme. Máme dobré zdravotníctvo, a preto bolo o ňu primerane postarané. Keby sme boli sami dvaja, boli by pre mňa nasledujúce dni v celku jednoduché. Postarať sa o seba,

navariť, oprat', upratať, ísť do práce a potom za manželkou do nemocnice, to by nebol žiaden problém. Ostal by aj čas pripraviť sa na prácu s dorastencami.

Ale Pán Boh nám daroval štyri deti. V tom období mali od 9 do 16 rokov. Úlohu, ktoré bolo treba zvládnuť, bolo oveľa viac. A tu sa ukázala v každodennom živote fungujúca zborová rodina. Časť úloh ostala na mne. Časť prebrali na seba moji rodičia. Službu s dorastencami si rozdelili bratia, s ktorými som slúžil, a jednu veľkú, časovo náročnú úlohu prevzali na seba sestry zo zboru.

Keď sa dozvedeli, čo sa stalo, oznámili mi, že počas pracovných dní budú pre nás variť. Tým pre mňa a mojich rodičov ostal čas na iné, rovnako dôležité úlohy. Sestry plnili svoj sľub svedomito a s láskou. Bolo to ako s vdovou zo Sarepty, ktorej napriek vážnej situácii nechýbalo jedlo počas celého obdobia hladomoru (1. kniha Kráľov 17). Dodnes si s láskou a úctou spomínam na jeden z tých dní, keď brat starší, manžel sestry, ktorá v ten deň pre nás varila, priniesol jedlo a okrem iného sa opýtal: „Môžem sa s tebou modliť?“ Bolo to omnoho viac ako iba jedlo pre naše telá. Bolo to spoločné nesenie nášho bremena.

Celá táto udalosť má ešte jeden rozmer. Na jeho opis použijem znova text z Biblie. „**Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.**“

Moji kolegovia v práci vedeli, čo sa stalo, a aj to, že mám pomoc od rodičov a od členov zboru. Keď táto pomoc trvala týždeň, vnímali to úplne prirodzene. Ale keď sa ma po troch mesiacoch opýtali, ako zvládam starostlivosť o deti, a dozvedeli sa, že pomoc zo strany zboru stále trvá, bolo to pre nich obrovským prekvapením a hlavne svedectvom o živom Bohu v našich srdciach.

Bratia, sestry, členovia zborovej rodiny, **ĎAKUJEM** za spoločné nesenie bremena, za svetlo, ktoré svieti pred ľuďmi a za vašu lásku k Pánovi Ježišovi, ktorá sa prejavuje v pomoci bližnému.

PP

ROZHOVOR S BR. KAZATELEM DANIELEM KUCEM (MOZAIKA PLZEŇ)

Stát se kazatelem je velké rozhodnutí, aspoň v mých očích. Jak jsi prožil povolání do služby?

Já jsem v kazatelské rodině vyrůstal. Můj otec Karel Kuc byl kazatelem na několika sborech. Můj dědeček Josef Matys, laický kazatel, vedl řadu let kazatelskou stanici. Byl jsem tak nějak „u toho“. Silně se mne dotýkaly příběhy mužů v Božích službách. Pamatujete „Dýka a kříž“ nebo „Nejšťastnější lidé na zemi“? Prožít takový život mi dávalo smysl.

Kdo z lidí tě nejvíc ovlivnil na cestě stát se kazatelem?

Hodně silným povzbuzením pro mne byla návštěva Luise Palaua v Česku krátce po revoluci. Ta možnost naživo vidět a slyšet o velkých věcech, které Bůh dělá po celém světě. Inspiroující pro mne byla i zkušenost s nově obrácenými lidmi ve vznikajících letničních a charismatických sborech. Celou mou službu ovlivňuje touha vidět spasení nových lidí, vznik skupinek a sborů, vidět Boží království v pohybu.

Kdo je tvým vzorem nyní – kazatel, učitel, filosof, od koho rád čerpáš, jaké knihy čteš, koho kázání rád posloucháš?

V poslední době jsem se ponořil do klasiky světové literatury. Třeba „Pán much“ nebo naposledy Camusův „Cizinec“. Možná to zazní nezvykle, ale jsem nadšený jak mne tito „světští“ autoři dokážou donutit přemýšlet nebo vystihnout nehlubší zápas lidské duše. Asi je to i proto, že jsme v Plzni stále mladým misijním sborem a znovu a znovu se učíme mluvit jazykem lidí z mimocírkevního prostředí.

Kolik let už jsi kazatelem a ve kterých sborech jsi tuto funkci vykonával?

Po Biblické škole v Olomouci jsem byl sedm let kazatelem v Děčíně. Tato kazatelská stanice se tenkrát osamostatnila a stala se sborem. V letech 2002–2010 jsem pak sloužil sboru v Jablonci nad Nisou. Nyní jsem třináctým rokem v Plzni. Tady baptistický sbor nebyl, ale ve spolupráci s misionáři IMB Larym a Melissou Lewis jsme misijně oslovili své okolí a v roce 2014 založili dnes asi třicetiletý sbor BJB Mozaika.

Co máš na této práci nejradši nebo co ti dává ten pocit, že má smysl?

Jednoznačně nejšťastnější jsem, když smím vidět nově obrácené a jejich první kroky víry. Díky Bohu, že nám tuto milost dává zažívat.

Co je pro tebe nejtěžší?

Nejtěžší je naopak vidět, když někteří na této nastoupené cestě za Ježíšem nevydrží. Také mne ubíjí, když ve sborech zažíváme všelijaké malicherné rozkoly, rádoby zbožné zápas, kterými druhým ubližujeme. Je mi líto vidět těmito boji unavené křesťany, kteří nemají sílu ani radost ke sdílení evangelia.

Měl jsi někdy krizi a chtěl sis najít jiné povolání? Jestliže ano, co ti pomohlo vytrvat? A kdybys nebyl kazatelem, jaké zaměstnání bys měl?

Asi největší krizí pro mne bylo uvědomit si, jak pro mou nemoudrost má práce negativně dopadala na mou rodinu, především tedy na manželku. Vlastně i proto jsme se po patnácti letech práce na klasickém tradičním sboru rozhodli změnit náš životní rytmus a přesunuli jsme se do Plzně. Díky Bohu jsme směli začít nové společenství. Čím bych byl, kdyby se tak nestalo? Miluji architekturu, maturoval jsem na gymnáziu ze stavebnictví a dokážu si představit sám sebe v této oblasti. Blízká je mi také pedagogika. Takže možná učitel?

Jak vnímá tvoji práci tvá rodina? Co je a co bylo pro ně těžké?

Modlím se, aby mé nadšení z Boha a z evangelia mohlo být inspirativní i pro mé děti. A jsem rád, když je. Těžká určitě byla naše stěhování - opustit svou školu, své kamarády, svůj „domov“ a zvykat si jinde. A také rozumím, že pro mou rodinu nebylo vždy jednoduché čelit některým očekáváním a nárokům lidí na „děti kazatele“ nebo „manželku kazatele“. Zvláště náročná pro ně byla ztráta určitého rodinného soukromí, když se služba sboru a život rodiny příliš propojily.

Práce s lidmi je vyčerpávající. Jak odpočíváš a jakou psychohygienu sis našel?

Ježdím na kole - vyvětrat si hlavu. Běhám. Mám rád hory. Ty mi po odstěhování z Jablonce trochu chyběly. Pravdou je, že se vám i při takové cestě lesem hlavou honí spousta myšlenek. Úplně vypnout se mi asi daří, když se nechám unést příběhem filmu či nad knihou.

Co je pro tebe, jako kazatele, v těchto dnech nejlepší a nejtěžší?

Právě jsme se jako sbor museli přestěhovat do většího prostoru – z toho mám radost. Jsem rád, že se nám tady v Plzni podařilo vzájemnou pomocí a láskou oslovit celou řadu ukrajinských uprchlíků a je nám spolu dobře. Co mne trápí? Vidět, kolik hlouposti a nesnášenlivosti je mezi lidmi, když dojde na rozdělovací témata, ať už to byl Covid nebo pomoc Ukrajině, a to i mezi křesťany.

Co je pro službu kazatele nejdůležitější nebo nejtěžší? Čemu by se měl nejvíc věnovat, čemu dát přednost, čeho zanechat, čemu se vyhnout?

Za nejdůležitější považuji mít Boží srdce k lidem, být zaměřený na lidi. Neztratit kvůli svým ambicím, programům, dogmatům, aktivitám Boží lásku k lidem. Umět naslouchat, zajímat se. Třeba taková věc - odpovídat na to, na co se skutečně ptají. Nesklouznout k tomu, aby se z lidí staly předměty naší evangelizace, klienti našich programů, figurky na šachovnici naší služby Bohu.

Rozhovor vedla Marie Horáčková

OMLUVA

V Rozsěvači č. 6 2023 bylo na straně 7 u svědectví paní Jany Peřtové z české redakce Rádia 7 omylem uvedeno logo slovenského Rádia 7. Velice nás to mrzí, za chybu se českému rádiu omlouváme.

RADIO 7

Ahojte, moje meno je Kristína Valovičová, mám 28 rokov a pracujem v Rádiu 7 ako moderátorka/redaktorka a starám sa tiež o marketingovú komunikáciu. Rada sa s vami podelím o svoje osobné svedectvo – ako ma Pán Boh našiel, a aj o to, ako ma zavolať do Rádia 7 a na čom momentálne pracujem.

Skutočne dobrú správu, ktorá mi zachránila život, mi prvý raz povedal Charles Dickens. Vtedy už síce nežil, no ako osemročnej sa mi do rúk dosala jeho kniha *The Life of Our Lord* alebo v preklade: *Evanjelium podľa Dickensa*. Hlavnú postavu som si hneď obľúbila, no keď som sa dozvedela, že práve On, Ježiš, nič zlé neurobil, a predsa bol potrestaný tak, ako som mala byť ja, úprimne som sa rozplakala a olutovala som svoje hriechy. Verím, že som vtedy prežila Boží dotyk. O niekoľko mesiacov som sa dala pokrstiť, no môj vzťah s Pánom mal krátko nato akési hluché obdobie až do mojich šestnástich rokov, keď som Mu po istom kresťanskom tábore nanovo, tento raz naplno dala do rúk každú časť svojho života. Veľmi mi v tom pomohlo, že som spoznala skvelých ľudí, ktorí to s Ním mysleli vážne – a videla som to nielen z ich slov, ale aj na ich životoch. Viedli ma ku každodennému čítaniu si Božieho slova a začala som tak chodiť aj na spoločné piatkové dorastové stretnutia. Postupne ma Pán Ježiš viedol aj do umenšovania sa, aby On mohol rásť (Jn 3, 30), a preto som sa rada pridala do služby na dorastoch a rôznych evanjelizačných táborech. V tejto službe si pripomínam, že všetko, o čo zo svetského pohľadu „prichádzam“, mi Boh úplne vynahrádza v Kristovi. A nielen vynahrádza, ale môžem povedať, že môj pohár preteká.

Keď som mala asi dvadsať rokov, prežívala som menšiu krízu, ťažko sa mi ráno vstávalo a celkovo som sa nemala dobre. Pán Boh ma však nenechal doma opúšťať sa a našiel mi brigádu na recepcii jedného business centra, kam som musela chodiť vždy na 8:00. Inými slovami, presne v čase, keď Rádio 7 vysiela reláciu Dobrý štart. O existencii tohto rádia som dovtedy vôbec nevedela, no jedno ráno som si na recepcii preladovala rôzne stanice, a zrazu počujem, že akási moderátorka hovorí o nejakom žalme a hovorí veľmi povzbudzujúco. Chytila som zápisník a odvtedy som vždy rada chodila na túto recepciu, ladila si Rádio 7 a mala som ranné stíšenie cez éter. V duchu som si pomyslela, že to musí byť super práca, môcť v rádiu hovoriť o Pánovi Ježišovi.

Po doštudovaní som sa modlila a pýtala sa Pána Boha, akú prácu má pre mňa pripravenú. V tom čase so mnou moderátor Rádia 7 Dávid urobil krátky rozhovor, po ktorom sa mi ozvala naša šéfredaktorka. Vraj to Pán Boh skvele načasoval, pretože jedna moderátorka akurát odchádza a ja môžem nastúpiť. Veľmi sa z toho doteraz teším!

V Rádiu 7 teda robím už štvrtý rok a stále sa mi zaplňa (ale aj splňa) zoznam vecí a snov, ktoré spoločne s celým tímom pre rádio máme – resp. veríme, že sú to Božie sny. Ako som na začiatku spomenula, moja práca spočíva v redaktorskej tvorbe a v marketingovej komunikácii. Konkrétne ide o moderovanie (piaty), relácie s hosťami a ich svedectvami – či už ide o ich osobný príbeh s Pánom Bohom, rôzne skúsenosti s Ním, alebo o službu, do ktorej ich povolal (*Klubovňa, Nádej v beznádeji, Žit' vierou*), ďalej pripravujem aj premiéry relácie, v ktorej sa traja ľudia z nášho tímu rozprávame na konkrétnu tému a spomíname konkrétne svedectvá zo života s Pánom Ježišom (*Pohodička*), a reláciu, ktorá je, verím, príjemným uvoľnením pre nás a aj pre poslucháčov (*Momentky*). A napokon, občas ma počuť aj v nejakej moderátorskej dvojici v spomínanej relácii Dobrý štart alebo v moderovaní počas *témy týždňa*. Vtedy si zvyknem predstavovať, že nás možno práve niekto počúva na recepcii a Pán Boh ho povzbudzuje.

Ako som spomínala, nerobím len v redakcii, ale modlím sa za nové a dobré spôsoby, ako dať o Rádiu 7 vedieť aj širšiemu okoliu a aj iným spôsobom ako cez éter. Spravujem napríklad náš Facebookový a Instagramový účet, dávam na web ľuďom vedieť, na čo sa môžu vo vysielaní tešiť, tvorím spolu s kolegami audiospoty a newslettere, a taktiež udržiavam kontakt s poslucháčmi na sociálnych sieťach, ktorí pre nás nemajú len otázky, ale aj povzbudenia. Niekolkokrát sa mi stalo, že som sa Pána Boh pýtala, čo si myslí o mojej práci, či ju vôbec robím dobre a či má zmysel, že som tu – a práve vtedy, keď sa to pýtam, si Pán Boh nájde cestu, ako mi odpovedať aj cez poslucháčov, ktorí nám napíšu. Je to obrovské požehnanie, pretože my ovocie vidieť ani nemusíme – pokiaľ viem, nemáme to sľúbené; no keď ovocie služby nevidíme, neznamená to, že nie je. A keď ho vidíme, beriem to ako vzácny a láskavý prejav podpory od Pána Ježiša. Prvoradé je v našej práci vedieť, že do nej máme pre tento čas Božie povolanie. Myslí, že hovorím za celý náš tím, že túto prácu naozaj chceme robiť pre Neho.

Jednou z vecí, ktorú mám posledné dva roky pred očami, teda lepšie povedané asi v ušiach, sú naše podcasty. Je to pomerne nový projekt, ktorý, verím, nám navrhol sám Boh, keď sme sa modlili za to, ako sa priblížiť aj mladšej generácii. Je to už tak, že rýchla doba žiada rýchly prístup k tomu, čo chce človek počuť. Toto však väčšinou u mladej generácie nezahŕňa naladenie si rádia a hľadanie zmeškaných relácií v archívoch. Preto sme sa rozhodli ísť cestou podcastov, ktoré sú dostupné na jedno-dve kliknutia na telefóne (ak by ste sa chceli presvedčiť, nájdete nás na známych podcastových platformách ako Radio7sk). Aj cez tento projekt som videla, že Pán Boh naše (teda Jeho) rádio posúva vpred. Ak ešte môžem pridať jednu z vecí, ktorá pre mňa bola potvrdením Božej starostlivosti, sú to práve finanční a modlitební podporovatelia Rádia 7, ktorých bolo stále dostatok, dokonca aj počas pandémie. Ak to náhodou číta niekto z vás, aj touto cestou vám ďakujeme!

Teším sa taktiež z nášho rozbehnutého YouTube kanálu (nájdete nás pod menom Radio7sk), cez ktorý nás môžete nielen počuť, ale aj sledovať našich redaktorov a hostí v štúdiách. Ani éter, ani podcasty, ani video však nenahradia možnosť osobného kontaktu s našimi poslucháčmi či nádejnými poslucháčmi. V našich štúdiách si totiž len matne predstavujeme, komu sa vlastne privrávame, no počas uplynulého roka sme sa s ľuďmi mohli osobne spoznať – na letných kresťanských festivaloch, raute pre podporovateľov a aj na Dni otvorených dverí.

A napokon, čo ma veľmi teší a motivuje, je to, že ľudia môžu počuť nádej, Cestu, Pravdu a Život, ktorou je Ježiš sám. Ja sama mám momenty, v ktorých sa v našom štúdiu veľmi teším, že mám tú milosť byť v tomto procese zapojená. Chceme sa však stále zlepšovať a robiť svoju prácu dobre – a preto tak, ako nás aj naša šéfredaktorka Lenka vždy prosí, pred moderovaním sa modlíme za to, čo povedať, komu to povedať a aj za konkrétnych poslucháčov. Modlíme sa, aby sa im Pán Ježiš približoval tak, ako sa priblížil aj nám. Nech Mu znie sláva a chvála nad Slovenskom.

NEBOJ SE, VŽDYŤ JÁ JSEM S TEBOU NEBOJ SA, LEBO JA SOM S TEBOU!

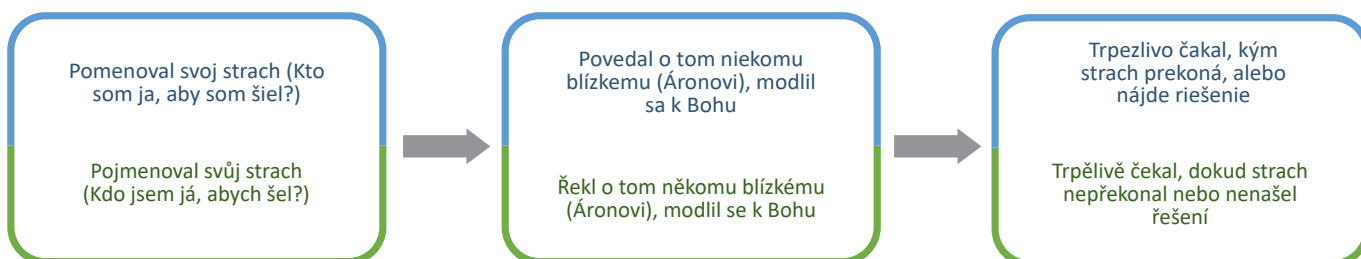

Hovorí sa, že ľudia sa boja toho, čo nepoznajú. Občas sa však všetci bojíme veľmi konkrétnych vecí, napr. návštevy zubára. Vieme, čo je to strach. Keď počúvame o silných hrdinoch, ktorí dokázali veľké veci, máme dojem, že boli odvážni a statoční. Nasledujúce mesiace si však povieme niekoľko príbehov o tom, ako aj odvážni bojovníci cítili strach a museli s ním bojovať. Slávny bojovník za ľudské práva, Nelson Mandela, povedal: odvaha neznamená neprítomnosť strachu, ale víťazstvo nad ním."

Jeden z najvýznamnejších prorokov – Mojžiš – tiež cítil strach, keď ho Boh vyzval, aby mu slúžil. Povedal Bohu: „kto som ja, aby som išiel k faraónovi a vyvedol Izraelcov z Egypta?“ Boh mu na to povedal: „veď ja budem s tebou.“ Mojžiš viackrát pochyboval o tom, či to dokáže, a Boh stál pri ňom, dokonca mu poslal pomoc: jeho brata Árona, ktorý mu radil. Prešlo veľa času, kým Mojžiš splnil všetko, čo od neho Boh chcel, a do cesty sa mu postavilo ešte veľa prekážok, často aj jeho vlastné chyby. Boh ho nikdy neopustil. Pozrime sa, ako sa mu podarilo prekonať strach:

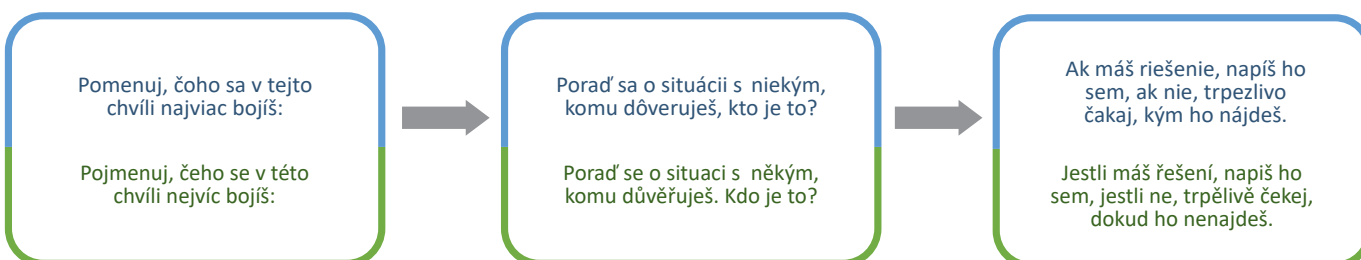
Říká se, že lidé se bojí toho, co neznají. Všichni se občas bojíme docela konkrétních věcí, například návštěvy u zubaře. Víme, co je to strach. Když slyšíme o silných hrdinech, kteří dokázali veliké věci, máme dojem, že byli odvážní a stateční. V následujících měsících si však povíme několik příběhů o tom, jak i odvážní bojovníci cítili strach a museli s ním bojovat. Slavný bojovník za lidská práva, Nelson Mandela, řekl: „Odvaha neznamena nepřítomnost strachu, ale vítězství nad ním.“

Jeden z nejvýznamnějších proroků – Mojžiš – také cítil strach, když ho Bůh vyzval, aby Mu sloužil. Řekl Bohu: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi a vyvedl Izraelity z Egypta?“ Bůh mu na to odpověděl: „Vždyť já budu s tebou.“ Mojžiš viackrát pochyboval o tom, jestli to dokáže, ale Bůh stál při něm. Dokonce mu poslal na pomoc jeho bratra Árona, který mu radil. Uběhlo hodně času až do chvíle, kdy Mojžiš splnil všechno, co po něm Bůh chtěl. Do cesty se mu postavilo ještě mnoho překážek, někdy i jeho vlastní chyby. Bůh ho nikdy neopustil. Na jeho překonání strachu se můžeme podívat následovně:

Predstav si nasledujúcu situáciu: omylom si zničil hračku svojho súrodenca/ spolužiaka a zrejme ťa čakajú nepríjemnosti. Skús doplniť:

Představ si následující situaci: Omylem jsi zničil hračku svého sourozence/ spolužáka a zřejmě tě čekají nepříjemnosti. Zkus doplnit:

Vymaluj postavy z Biblie a skús uhádnuť, ako sa volajú.

Vymaluj postavy z Bible a zkus uhodnout jejich jména.

Nezabúdajme, že akúkoľvek chybu spravíme, hocičo sa nám stane, Boh nás neopustí.

„Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene okolo seba, lebo ja som Boh tvoj. Posilním ťa a pomôžem ti i podopriem ťa svojou spásanosnou pravicom... lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a vraví ti: Neboj sa, ja ti pomôžem“
(Izaiáš 41, 10 a 13).

Nezapomínejme, že ať už uděláme jakoukoliv chybu, cokoliv se nám stane, Bůh nás neopustí.

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou. Nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomócí ti budu, budu tě podpírat pravící své spravedlnosti... Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: Neboj se, já jsem tvá pomoc“
(Iz 41, 10; 13).

*Text: Ema Tóthová
Odborná korektúra: tím UREA
Ilustrácie: Valentyna Dudka*

V PETROVCI SME SI ZOPAKOVALI VIANOCE AJ VEĽKÚ NOC

Samozrejme viem, že Vianoce a Veľká noc sú len raz do roka, ale opakujú sa každý rok. Cez tieto sviatky si pripomíname, čo pre nás Pán Ježiš urobil – prišiel na tento svet, Boh sa stal človekom a obetoval za nás svoj život, aby sme boli oslobodení z otroctva hriechu, a vstal z mŕtvych, aby sme aj my mohli večne žiť, každý, kto v Neho verí.

To je dôležité pripomínať si nielen raz alebo dvakrát za rok, ale neustále. Náš spevokol zboru BJB Bratislava Palisády sa to rozhodol aj prakticky uskutočniť.

Už dlhé roky, vlastne desaťročia (s výnimkou COVIDovej prestávky) slávime Vianoce a Veľkú noc v našom zbore aj tým spôsobom, že pripravíme koncert vianočných a veľkonočných piesní. Aj týmto spôsobom oslavujeme Pána a prinášame zvesť evanjelia našim známym a priateľom. Tieto koncerty sa stali populárnymi v našom meste a pred pandémiou COVIDu sme robili tieto koncerty dvakrát, nakoľko nestačila kapacita našej modlitebne.

Po trojročnej pandemickej pauze sme opäť navštívili piesne a mohli slúžiť na Božiu slávu pred Vianocami aj pred Veľkou nocou.

Chýr o koncertoch sa dostal aj k našim bratom a sestrami na Dolnej zemi, a tak sme ešte v roku 2020 plánovali ísť aj do Petrovca. Tento sľub sme mohli naplniť až teraz a v sobotu ráno 22. apríla autobusom vyrazili speváci aj orchester do Petrovca. Cesta prebehla v pohode, aj prechod cez hranice EÚ, a tak nás popoludní, po siedmich hodinách cesty, vrelo vítali bratia a sestry v Petrovci v nádhernej modlitebni. Niektorí z nás sme si spomenuli, ako sme boli pomáhať stavať toto dielo pred takmer dvadsiatimi rokmi.

Po srdečnom privítaní a zvitání sa so známymi nám bratia a sestry pripravili bohaté pohostenie s domácimi tradičnými jedlami (sarma a petrovecká klobása). Čas do koncertu, ktorý sa konal večer, sme vyplnili prípravou a nácvikom.

Prišli sme týždeň po pravoslávnej Veľkej noci a bratovi dirigentovi Slávovi Kráľovi napadlo, že nakoľko si vlastne zopakujeme Veľkú noc, tak prečo by sme si piesňami nezopakovali aj Vianoce a nepotešili nimi bratov a sestry na Dolnej zemi, nakoľko pred Vianocami s vianočným koncertom sa do Petrovca nevyberieme.

V sobotu večer sa konal koncert veľkonočných piesní a veľká sála modlitebne sa naplnila nielen bratmi a sestrami z miestneho baptistického zboru, ale aj z ďalších miest a dedín Vojvodiny. Poslucháči, ale aj my, ktorí sme slúžili piesňami, hudbou a slovom, sme mohli prežívať Božiu blízkosť, radosť a požehnanie zo zvesti evanjelia. Žiaľ, slovami sa dá ťažko

opísať, ako zneli piesne, ale záznam celého koncertu robila vojvodinská televízia, takže sa určite bude dať nájsť na internete.

Po odpočinku v rodinách sme sa v nedeľu ráno stretli na spoločných bohoslužbách, kde sme slúžili vianočnými piesňami a v druhej časti sme zopakovali niektoré veľkonočné piesne. Zvestou Božieho slova slúžil brat kazateľ Ján Szöllös. Na základe textov Božieho slova (J 3, 16 – 17 a 1Tim 1, 15 – 17) zvestoval, že Pán Ježiš Kristus neprišiel na tento svet, aby nás hriešnikov odsúdil, ale zachránil. To máme aj my zvestovať až do času, kým príde druhýkrát ako Sudca.

Výborne vystihol účinkovanie nášho spevokolu starší zboru v Petrovci br. Janko Nvota: „Aj vo vašich piesňach to bolo také pestré: od Vianoc až po vzkriesenie či vyvýšenie Pána Ježiša Krista – a Jeho druhý príchod! Takmer celá systematická teológia v piesňach... Bolo to vynikajúce a na požehnanie. A potom ešte niečo: staršie a novšie piesne spolu! Je to nádhera! Slovom, pestrofarebná harmónia rôznych druhov kresťanských piesní.“

A to úžasné: veková pestrosť či pestrofarebnosť! Od najmladšieho speváka/čky či hudobníka/čku po najstaršiu sestru/brata... A všetci spievali jedno – o Jednom! Haleluja! Hoden je Baránok, ten zabitý, vziat moc a bohatstvo a múdrosť a vládu a česť a slávu a dobrorečenie! „(Zj 5, 12)“

Po chutnom guláši sme sa rozlúčili s bratmi a sestrami a po ôsmich hodinách cesty sme šťastne prišli ešte pred polnocou do Bratislavy. Sme vďační Pánovi, že sme mohli spievať na Jeho slávu aj v Srbsku.

-js-

POZDRAVY Z PAPUY NOVEJ GUINEY

Práve dnes sme boli hrať scénu v Kainantu, čo je „okresné“ mestečko miestnej oblasti. Bolo to kresťanské stretnutie mládeže aj dospelých z celého regiónu. Konalo sa v centre

mesta (fotka hore), takže sa tam zhromaždilo aj mnoho miestnych obyvateľov.

Až nás trochu premáhala tréma...

Slová, ktoré boli na stretnutí hovorené od rána, sa veľmi hodili k scénke. Aj moje srdce sa naplnilo vďačnosťou. Možno si spomínaš na odpoveď na modlitbu kráľa Dávida v 2. Samuelovej 5, 24: „A bude, keď počuješ šuchot krokov po vrcholoch moruší, vtedy sa ponáhľaj, lebo vtedy vyšiel Hospodin pred tebou.“ Prijal som toto uistenie a aj tebe prajem, nech už prechádzaš cez čokoľvek, nech je Pán Boh s tebou. Prosme Boha ako Mojžiš: „Ak nepôjdeš s nami osobne, ani nás nevyvážaj odtiaľto!“ (Ex 33, 15)

Väčšiu časť vianočných prázdnin som mal možnosť stráviť návštevami v dedinách spojenými s nacvičovaním a hraním scénok. **Pre miestnych ľudí je vyjadrenie v hraných obrazoch a tanci veľmi prirodzené.** V podstate aj naša scénka je bez slov s reprodukoványm hudobným sprievodom. Bolo by veľmi

**Pán je so mnou, nuž
nebojím sa; čože mi
môže urobiť človek?
(Ž 118, 6)**

zaujímavé, keby mohla byť hudba lokálna a naživo. Postupne sa nám otvárajú aj ďalšie možnosti služby, a preto prosíme o modlitby za múdre rozhodnutia a ďalšie kroky. Vďaka týmto návštevám som sa spoznal s mnohými veriacimi bratmi

a sestrami z okolia, kolegami, záhradníkmi, predavačmi z trhu či zamestnancami z obchodu. Viacerí boli veľmi radi, keď som s nimi zostal v dedine až do večera. Niektorí sa ma pýtali:

„Nebojíš sa, že si niekto ozbrojený od teba bude pýtať tašku?“ Áno, niekedy sa tu naozaj stávajú aj takéto nepríjemné veci a nepodceňujem to. Okrem človeka tu nie je veľa nebezpečných živočíchov. Medzi tie najnebezpečnejšie patrí jedovatá žaba. Ale žije tu aj bylinožravý kaskas (Phalanger gymnotis). Je to miestny vačkovec a nie je nebezpečný.

**Pán je so mnou, nuž nebojím sa; čože mi môže urobiť človek?
(Ž 118, 6)**

Nácviky niekedy trvajú aj päť hodín, preto miestni pripravujú jedlo. Naučil som sa, že je dobré priniesť aj nejaké suroviny: cukor, olej, ryžu, múku a podobne. Aby sa naplnilo slovo: „Kto kedy vojenčí na svoje trovy?“ (1K 9, 7). Takto sa požehnanie z vašej práce a podpory prenieslo aj na miestnych bratov a sestry, cirkev a prácu tu. Presne tak som to mohol prežívať aj ja vo forme lásky a starostlivosti od bratov a sestier, keď sme pripravovali muzikály „Zaslúbená zem“ so Slávom Kráľom, Hankou Galovou a mnohými ďalšími. Niekedy v otázke jedla zažívame aj vtipné situácie, ako naposledy, keď som chcel pohladkať psíka, ten sa preľakol a tu niekto miestny zahlásil: „Neboj sa, bieli nejedia psy. **White men don't eat dogs.**“ White men, tak sú zvyčajne označovaní všetci cudzinci, teda aj Brazílčania, Kórejčania, Filipinčania apod. Inak, so stravou je to už oveľa lepšie. Občas si do fľaše s vodou pridám pár kvapiek na žalúdok, ale inak sa stravujem ako ostatní. V rámci práce je regál na drevo už takmer hotový, teraz nás čaká realizácia veľkej generátorovej stanice cca 5 x 8 m. A keďže viacerí kolegovia odchádzajú, **najmä kvôli výstavbe nocľahárne pre prekladateľov, na juh ostrova**, o realizáciu požiadali mňa, lebo nikto iný tu už v podstate neostáva. Na pomoc nám majú prísť chlapi z USA, ktorí prídu pomáhať na štyri týždne hlavne so stavebnými prácami, tak sa na nich už tešíme. No zároveň prosíme o modlitby, aby práce dobre napredovali, a tiež o Božiu ochranu. Nech vás Pán žehná a vedie svojou múdrosťou a pokojom.

Ak by ste sa chceli pridať do modlitebného tímu, tu je prístup do WhatsApp skupiny:
<https://chat.whatsapp.com/HvyOitUpm5TA2Biy51Jooq>.

Ďalej prikladám odkaz na FB stránku:
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100080982069638>

a bankové spojenie pre účely tejto služby ako v každom newsletteri:

Prima banka, Číslo účtu: **4440006607/3100**,
IBAN: **SK10 3100 0000 0044 4000 6607, VS 271**

Fio banka, Číslo účtu: **2600711171/8330**,
IBAN: **SK84 8330 0000 0026 0071 1171, VS 271**

Ďakujem vám za vašu podporu a povzbudenie.

S prianím Božieho požehnanía Pavol

KONFERENCIA Z POHĽADU NESVADČANKY

Nesvady, donedávna malebná dedinka na južnom Slovensku, sa dnes už pýšia titulom mesto. Žiadny návštevník našej obce však nemôže pochybovať o jej skutočnom charaktere, ktorý sa nedá z roka na rok zmeniť oficiálnym ustanovením. Nuž si teda predstavte srdcia obyvateľiek malebnej dedinky, ako veľmi plesali a rástli pri myšlienke, že taká významná udalosť ako Konferencia sestier sa uskutoční práve u nás. Ani na sekundu sme nezapochoybovali o tom, že všetko zvládneme pripraviť tak, ako sa má, že sestry sa u nás budú cítiť dobre a že požehnanie na túto akciu bude úprimne vymodlené. Túžili sme po tom, aby bolo všetko perfektné.

Prípravy vyvrcholili mesiac pred konferenciou na stretnutí sestier v našom zhrmku. Miestnosť bola preplnená, ak niektorá sestra nevedela prísť, aspoň dala vedieť, po kom jej treba odkázať, čo má napieť/pripraviť. Všetky prípravné tímy boli zastúpené a po modlitbe a chválospeve sa mohlo začať. Otázky a výzvy padali, dobrovoľníčky sa hlásili, problémy vznikali a (občas hneď) zanikali.

„Vyrátalo sa, koľko kávových pohárikov potrebujeme, bude 3500 ks podľa vás stačiť?“

„Na deň treba 750 ks koláčikov, ale môžeme rátať s pomocou Hurbanova a Komárna.“

„Treba zabezpečiť aj občerstvenie zvlášť pre JAS.“

„Každý nech si donesie plavky! Vybavila som večerné kúpanie v Thermáli!“

„Poproste Thermál, aby tam počas nášho kúpania netancovali sporo-odeté slečny.“

„Zapíš si, ty chystáš dva plechy bezlepkového na piatok.“

No a takto to išlo donekonečna. Veľa vecí, ktorých sme sa obávali, sa naozaj nepodarili, a veľa vecí, o ktorých sme ani netušili, že budú problémom, sa ním stali zo sekundy na sekundu. Ani naše nadšené srdcia nedokázali spracovať všetky dojmy vždy správnym spôsobom, a to ani nehovorím, že slečny v Thermáli nakoniec tancovali, ale boli aspoň odeté.

Jedno viem však určite – Boh bol s nami na tejto konferencii a postaral sa o to, čo bolo skutočne dôležité. A nebolo to pre každého to isté. Možno nie každá sestra v nedeľu poobede cítila povzbudenie a pokoj po celom víkende, ale cítila to, čo jej Boh nadelil, a verím, že každá máme dost času na to, aby sme prišli na to, čo to je a ako sa s tým vysporiadať. Možno to, čo pre nás má byť požehnaním v budúcnosti, je v tejto chvíli nevyriešená otázka, ktorá nás trápi a nevieme, čo s ňou. Som vďačná za všetko, čo sme prežili, za to náročné aj za to pekné, aj za sestry, ktoré odchádzali s povzbudením a pokojom.

A tak sa konferencia skončila a my všetky v Nesvadoch na ňu s láskou spomínáme. Veľkú vďaka by sme chceli vyjadriť okolitým zborom z Hurbanova, Komárna, Nových Zámok aj Svätého Petra, priateľom, manželom, deťom a rodinám – každému, kto pomohol. Vyše 5 000 kusov koláčikov, pagáčikov, sladkého a slaného sa s láskou pripravilo a zjedlo. Pre niekoho boli najlepšie povzbudivé témy alebo semináre, spev JASu, osobné rozhovory, svedectvá, neustále rozvoniavanie čerstvej kávy, stoly preplnené koláčikmi, milé tváre, ktoré sme možno roky nevideli, darovaná ručne vyrobená levandulová maslička, príjemné slniečko, čo svietilo celé dni, alebo niečo úplne iné, cez čo nám Boh ukázal svoju lásku.

Ema Tóthová

POZNANÍM VERNÉHO ZOSTAŤ VERNÁ

(1. referát sestry Natalije Elijas na konferencii OS BJB v Nesvadoch – skrátenej)

Téma tejto konferencie je Verná v každom čase. Žiaľ, dnes vernosť nie je veľmi populárne slovo. Na vernosť sa hľadí ako na vlastnosť, ktorá je úplne zastaralá. Byť verný vo vzťahoch, či už v manželstve, alebo vo svojej rodine je niečo, čo sa možno ešte spomína, ale málo prakticky žije. Vernosť svojmu cirkevnému

Foto: L. Kešjar

zboru a duchovnej rodine už tiež nie je až taká dôležitá. Vernosť v dodržiavaní zákonov štátu, vo finančných záležitostiach, v dopravných pravidlách, v správaní hmotných a prírodných darov – to záleží na tom, či z toho máme zisk alebo osobný úžitok.

V našich životoch by to však malo vyzeráť úplne inak. Naše hodnoty by nemali byť ovplyvnené spoločnosťou, hoci je veľmi ťažké nepodľahnúť im. Som rada, že máme niečo, čo je stálejšie, pevnejšie, vernejšie ako stále sa meniacia filozofia tohto sveta.

Sme veriace ženy (veriaci muži), ktoré svoj život zverili jedinému Bohu, ktoré sa spoliehajú na Jeho svetonázor ako jediný pravdivý a jediný nemenný.

Ak chceme vedieť, čo to znamená byť vernou a ako túto vernosť prejavovať v každodennom živote, musíme sa najprv pozrieť na zvrchovaný zdroj vernosti, ktorým je sám Pán Boh. Vernosť je základná črta Jeho charakteru. Je podstatou Jeho osoby, Jeho bytosti. Keď apoštol Pavol opisuje Božiu vernosť, hovorí takto (2 Tim 2, 13b): „... On zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.“ Keby nebol verný, tak by to nebol Boh.

V Starej zmluve máme mnoho veršov, ktoré hovoria o Božej vernosti. Zatiaľ sa pozrime iba na jeden: Žalm 89, 9: „*Hospodin, Boh zástupov, kto je ako ty? Mocný si, Hospodin, obklopený vernosťou*“ – ekum. preklad. („*Tvoja vernosť je vôkol Teba*“ – ev. preklad.) Kde je Boh, tam je z každej strany Jeho vernosť.

1. OBRAZY BOŽEJ VERNOSTI

A/ Emuna vyjadruje pevnosť, stabilitu, stálosť, spoľahlivosť, dôveryhodnosť, nezlomnosť, nepohnutelnosť. Slovesný tvar *aman* môžeme preložiť ako uistiť, podporiť, upevniť, pokračovať, pevne zostať, ale aj žiť, vyživovať, vychovávať. Z opisu sa vynára obraz podporných pilierov. Popod čo alebo po čom môžeme kráčať bez otázok: Vydrižti? Spadnem? Dolámem sa? Prežijem?

Predstavte si takto kráčať životom! Každý deň, každý krok – v strachu, obavách, v neistote, keď nás až paralyzuje strach, úzkosť! Mnohí ľudia žijú takto denne – v strachu z následkov minulosti, v strachu z okolností, ktorým čelia v prítomnosti, a strachu, čo prinesie zajtrajšok. Poznáme tento pocit aj my? Ja sa tiež ešte niekedy takto cítim. Úzkostlivosť

starosť o mnohé veci ma vie vystresovať, zvierá hrdlo, zvýši tep, začnem panikáriť (už či len v sebe alebo aj nahlas). „Čo ak sa to stane?“ „Čo keď...?“ „Ako budeme žiť?“ Keď sa sústreďujem na problémy, strácam pohľad na Božiu vernosť a zrazu sa cítim ako na vratkom, nestabilnom moste. Rastie vo mne úzkosť, starosť, nepokoj a niekedy ma to až paralyzuje. Iste nie som jediná. Podobné skúsenosti máte asi aj vy. Ale toto nie je život, ktorý Boh chce pre mňa, pre teba! On chce niečo iné. V 5. knihe Mojžišovej 7, 9 čítame: „*Vedz teda, že len Hospodin, tvoj Boh je Boh, verný Boh.*“ El Aman – nepohnutelný, stabilný Boh. Ale môžeme Ho opísať aj obrazom pestúny. Ochrana pred nebezpečím, láska, nežnosť, náklonnosť, starostlivosť, pestovanie, podpora a výživa. Aj to je Božia vernosť. Berie nás do náručia, vyjadruje nám svoju lásku, nehu a ochranu.

B/ Heced – toto slovo vyjadruje láskavé milosrdenstvo a vernosť. Obe sú úzko späté **s Bohom**. Často ich nachádzame v kombinácii v jednom verši. Jeremiáš takto vyznáva: „*Hospodinove skutky lásky neprestávajú, lebo Jeho milosrdenstvo sa nekončí; obnovujú sa každého rána, veľká/ nesmierna je Tvoja vernosť*“ (Nárek 3, 23). Neochvejná láska, ktorú nám Pán Boh každodenne prejavuje je taká, akú prejavuje matka svojim deťom. Prorok Izaiáš píše: „*Či môže zabudnúť žena na svoje nemluvíča a nezľutovať sa nad synom svojho lona? Keby aj na neho zabudla, ja na teba nezabudnem*“ (Iz 36, 15). Božia **milosrdná dobrotivá vernosť** je väčšia ako naša ľudská, dokonca väčšia ako vernosť a láskavosť matky, väčšia ako materinský inštinkt.

C/ Emet – ďalšie slovo, ktoré sa prekladá ako vernosť, nám odhaľuje inú črtu Božieho charakteru. Toto slovo znamená pravdivý, pravda. Keď Boh niečo povie, tak je to stopercentná pravda, môžeme sa na to spoľahnúť. V Jeho slove nieto klamu, podvodu, zákernosti alebo nečestnosti. Čo Boh myslí, to aj povie - čo povedal, to aj urobí. To svedčí o Jeho dôveryhodnosti. Dnes sa dá ťažko spoľahnúť na slovo ľudí. Všetade je korupcia, klam, podvod. Už iba v starých knihách a vo filmoch čítame alebo vidíme, že keď si dvaja ľudia podali ruku a urobili slovnú zmluvu, tak sa očakávalo, že za tým budú stáť. Dnes, ak to nemáme napísané, overené u notára, s pečiatkou a platnými kolkami, tak sa ťažko môžeme spoľahnúť na nejakú zmluvu. U Boha je to inak. Čo povedal, za tým stojí. Túto svoju **pravdivosť a vernosť** prejavuje **v slovách a skutkoch**. Žalmista Dávid dokonca nazýva Boha El Emet – teda Boh pravdivosti alebo Boh vernosti (Žalm 31, 6).

D/ Zakar - je slovo, ktoré sa síce obyčajne neprekladá ako vernosť, ale ju vyjadruje. Znamená spomenúť si, rozpamätať sa, pripomenúť si. V spojení s Bohom ho nachádzame niekoľkokrát.

Napríklad: Boh si spomenul na Noacha v korábe (Gen 8, 1), Boh si spomenul na Abraháma (Gen 19, 29), Boh sa rozpamätal na Ráchel (Gen 30, 22), Boh sa rozpamätal na Izrael v Egypte (Ex 6, 5) atď... Ako to máme chápať? Či Boh zabúda? Nie, nezabúda, je to vyjadrenie Jeho vernosti. Keď sa píše, že si Boh spomenul na niečo alebo niekoho, znamená to, **že prišiel čas, aby konal na základe toho, čo sľúbil**. Teda je to prejav vernosti alebo vernosť prejavovaná v praxi. Napríklad: „*Počul som však aj nárek Izraelitov, ktorých zotročili Egyptania, a rozpamätal som sa na svoju zmluvu*“ (Ex 6, 5).

2. PREJAVY BOŽEJ VERNOSTI

Aké sú prejavy tej Božej vernosti, kde ich môžeme vidieť?

Foto: M. Uhrin

Príroda

Jedna z oblastí, v ktorej každodenne môžeme pozorovať dôkaz Božej vernosti je vlastne Jeho **stvorenie – čiže príroda**. Keď sa zamyslíme nad tým, ako Boh nielenže stvoril tento svet, ale ako ho udržuje tisícročia, aby všetko fungovalo, tak

nemôžeme nevidieť Jeho vernosť. Žalm 119, 90 – 91: „Z pokolenia na pokolenie trvá tvoja vernosť; zem si upevnil a stojí. Všetko stojí dodnes podľa tvojich predpisov a všetko ti slúži.“ Čím viac vedci spoznávajú náš kozmos, tým viac a viac odhaľujú fyzické zákony, bez ktorých by sa všetko rozpadlo. Hovoria im zákony prírody, ale sú to vlastne zákony Stvoriteľa. Fyzické konštanty (ako sú gravitačná sila, rýchlosť svetla, váha elektrónov, protónov a neutrónov, vnútorná sila, ktorá drží atómy pokope) sú nemenné a spoľahlivé.

Tiež uniformita, poriadok a zložitost v prírode, vzťah medzi príčinou a následkom – všetky svedčia o Božom múdrom dizajne.

Čas

Stálosť a opakovanie javov v prírode sú tiež garanciou Božej vernosti. Spomínate si, keď Boh zničil zem potopou a Noach s rodinou vyšiel s korábu, Boh slúbil, že to už nikdy neurobí (Gn 8, 21).

Postavil **dúhu** na oblohu ako znak, že tento slub dodrží a že pokým bude existovať tento svet, **budú sa striedať letá a zimy, chlad a horúčava, deň a noc**. Jeremiáš 31, 35 hovorí, že: „Boh určil, aby slnko svietilo cez deň a mesiac a hviezdy v noci. Taktiež že búri more, tak aby hučali jeho vlny.“ Pripomína mi to príliv a odliv, ktoré sa pravidelne striedajú každých 12 hodín pod vplyvom gravitácie mesiaca a slnka. Boh používa tieto prírodné javy ako viditeľné pripomienky svojho slubu.

O dve kapitoly ďalej Boh **používa príklad striedania dní a nocí** ako záruku naplnenia zmluvy, ktorú urobil s kráľom Dávidom (Jer 33, 20 – 21). Prešlo už 2600 rokov od Jeremiáša a Boh ešte stále udržuje tieto prírodné javy. Teda, aj my, keď vidíme východ a západ slnka, mesiac na nočnej oblohe, keď pozorujeme burácanie vln a striedanie dní, mesiacov a ročných období, malo by nám to slúžiť ako pripomienka Božej vernosti.

Priestor

Ale je tu ešte jeden aspekt prírody, v ktorom môžeme vidieť Božiu vernosť, a to je **rozľahlosť stvorenia**. Tiež nám poukazuje na nesmiernu veľkosť Božej vernosti voči svojmu ľudu.

Žalm 36, 6 hovorí, že: „Božia vernosť siaha až do neba“; inými slovami, nedá sa zmerať, siaha do nekonečna. Keď Žalm 103, 11 hovorí o Božej vernosti svojej zmluve, uvádza, že Božia

„milosrdná láska je svojou veľkosťou porovnateľná so vzdialenosťou nebies od zeme.“ U proroka Jeremiáša 31, 37 Boh uvádza práve **nesmiernosť a nezmerateľnosť vesmíru** ako záruku svojich slubov. Kedykoľvek sa pozrieme na nočnú oblohu plnú hviezd alebo cez ďalekohľad na nejakú vzdialenú planétu, má nám to pripomenúť a uistiť nás o Božej vernosti.

Boh zakomponoval svoju vernosť priamo do svojho stvorenia: sám čas a priestor, striedanie ročných období, nebeské telesá na oblohe, to všetko nás o nej uistuje.

Dejiny

No Boh prejavil svoju vernosť aj tým, že počas celých dejín ľudstva ich verne **vedol a chránil**. Žiaľ, ako vieme, ľudia si nevážili, čo im bolo dané, a veľmi rýchlo sa vzbúрили proti Bohu. Neverili Jeho slovu, Jeho pravde – radšej uverili klamu, a tým sa začali dejiny vzbury voči Bohu. No Boh sa ich nevzdáva, zostáva verný. Mnohokrát by mohol zničiť ľudí a celú zem, povedať dosť, ale pretože je **vernosť základom Jeho charakteru, pretože je vernosť všade okolo Neho**, On znovu a znovu preukazuje svoju zhovievavosť a milosť. Nemôže zaprieť seba. Potvrďuje, že je **nemenný vo svojej podstate a že je verný svojmu Slovu**. Dávid hovorí: „Ale ty, Pane, si Boh milosrdný a milostivý, zhovievavý, plný lásky a vernosti“ (Žalm 86, 15).

Spasenie/vykúpenie

Vrchol Božej vernosti sa prejavil, keď poslal svojho Syna Ježiša a splnil slub, ktorý dal na samom začiatku (Gn 3, 15), že pripraví cestu záchranu, cestu spasenia pre ľudí. „Ale Boh tak dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni“ (Rm 5, 8).

Vieme, že Ježiš Kristus, Boží Syn, ktorý sa narodil v tele, bol jediný, ktorý bol verný vo všetkom, a bol úspešný v tom, v čom ľudia počas stáročí zlyhali. On jediný stopercentne veril svojmu Otcovi a Jeho slovám, bol poslušný vo všetkom, verne vykonával svoju úlohu, verne dodržiaval Boží zákon a nakoniec verne ukončil dielo, pre ktoré prišiel. Zaplatil svojím životom za všetku tú neveru, vzburu, hriech, ktorým sa ľudia previnili voči vernému Bohu. Teraz, vďaka Jeho vernosti, môžeme mať znovu

Foto: M. Uhrin

spoločenstvo s Bohom, môžeme mať vzťah s Ním, môžeme byť správcami, môžeme splniť Jeho pôvodný zámer. Apoštol Pavel píše: „**Verný je Boh, ktorý vás povolal do spoločenstva svojho Syna Ježiša Krista, nášho Pána**“ (1 Kor 1, 9). **Boh svoje Slovo dodržiaval a ešte Ho aj v budúcnosti dodrží.**

3. ŽIVOT V BOŽEJ VERNOSTI

Všimát si – nejlepší je, ak začneme Božím slovom. Čítajme ho pozorne vždy znovu a znovu, akoby novými očami a hľadáme Božiu vernosť vo veľkom príbehu dejín spásy. Spoznáváním Boha cez Jeho sluby a skutky začne silnieť naša viera a postupne si začneme všimát Jeho vernosť aj v našom živote. Odporúčam, aby sme si zapisovali a zaznamenávali Božiu vernosť a dobrotu, milosť a odpustenie, aby sme nezabudli, akým spôsobom nám Boh prejavil vernosť. Pán Boh aj Mojžišovi prikázal, aby zapisoval všetko, cez čo prechádzali na púšti, aby si neskôr Izraeliti mohli pripomenúť Božiu vernosť.

Pripomínať si – presne to je často potrebné. Práve vo chvíľach, keď sa nám zdá, že Božiu vernosť nevidíme, keď ju práve necítíme, keď naša dôvera slabne, môžeme sa pozrieť späť – môžeme si pripomenúť, môžeme sa rozpaľovať **na Božie sluby v Jeho Slove, na Božie skutky vernosti v dejinách Jeho ľudu a dejinách Jeho cirkvi a v našich životoch.** To nám pomôže znovu sa spoľahnúť celým srdcom na Boha, postaviť sa na ten pevný základ, nájsť útočisko v Jeho milujúcom náručí a dôverovať Mu aj naďalej. Vtedy Ho môžeme znovu chváliť a s pevnou vierou pozeráť do budúcnosti, lebo vieme, že Jeho vernosť sa nekončí a že to, čo slúbil, aj splní.

Zvestovať – hovoriť iným okolo seba o Božej vernosti, súčasnej i budúcej. Boh povedal Izraelitom: „*Len sa maj na pozore a poriadne sa chráň, aby si nezabudol na to, čo si na vlastné oči videl a aby to nevymizlo z tvojho srdca, kým žiješ! Pouč o tom svojich synov a unukov!*“ (5Moj 4, 9). Podobne o tom hovoria texty: Žalm 22, 31; Žalm 71, 18; Žalm 78, 4.

Pozorujme teda Božiu vernosť, pripomínajme si ju, spoľahnime sa na ňu a hovorme o nej iným.

Foto: L. Kešjar

poslechnout. A někdy mluví zcela jasně. Odpověď může být i písemná. Tak, jak to kdo právě potřebuje.

Hrneček nemám. Ale mám modlitební předmět a to je přece mnohem krásnější... A navíc, mám Jeho ujištění, že ke mně hovoří a čeká na moji poslušnost a věrnost.

Slávka Švehlová

BOŽÍ VĚRNOST V MÉM ŽIVOTĚ

STŘÍPEČEK ZE SESTERSKÉ KONFERENCE

Poslední dubnové pondělí jsme měly v našem sboru setkání sester. V rámci rozhovoru padla kromě jiného i otázka, jakým způsobem k nám Pán Ježíš mluví. A první květnový víkend jsem odjela do Nesvad na konferenci sester, kde mi to Pán Ježíš ukázal naprosto prakticky.

Tak jak to obvykle bývá, probíhaly v sobotu odpoledne semináře. Měla jsem si zvolit, kterého se zúčastním. Tak v mém věku by to jistě mělo být téma „věrná ve stáří“, nebo možná „prázdné hnízdo“? Už doma jsem přemýšlela, který seminář zvolím. A v Nesvadách jsem několikrát stála u archu, kam jsem se měla zapsat. A vždy mě „něco“ zastavilo. Ne, tam nechod! A nakonec jsem se na poslední chvíli zapsala na seminář „věrná ve službě dětem“. Nechácala jsem sama sebe. Moje děti jsou dospělé, vnoučata nemám, právě v červnu ukončím po padesáti letech službu dětem v nedělní škole. Proč tedy tento seminář?

Sedla jsem si vedle jedné sestry a trochu jsme spolu hovořily – nic moc osobního. Odkud jsem, odkud ji znám... Před zahájením jsme dostaly lístečky s čísly, že prý na závěr bude tombola. A mně prolétla hlavou myšlenka: „Co dostaneš, daruješ dál.“ Sama sobě jsem se zasmála. Proč bych měla právě já v tombole něco vyhrát. A potom začal seminář, svědectví, rozhovory. A na závěr modlitby. Sestra, která seděla vedle mne, se začala modlit, začala vyznávat svůj veliký problém. Otevřeně vyznala svoje starosti, svoje trápení. A já jsem ji mohla obejmout a modlit se s ní.

A potom byla tombola. Bylo přečteno moje číslo a já jsem získala hrneček. A víte, co na něm bylo napsáno? „Jsi požehnaná žena.“ A z druhé strany: „Bůh slyší tvé volání!“

Pochopila jsem. Ano, někdy Bůh mluví zcela potichu, musíme „natahovat uši“. Musíme přestat hledat důvody a jen

Jsem 30 let vdova. Je to moc, nebo málo? Je to tak akorát, abych poznala, že mám Toho nejskvělejšího nejbohatšího, dokonalého manžela. Velmi mě před lety potěšila slova z Izajáše 54, 5 a: „Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů.“

Můžete mít úžasného, skvělého manžela vedle sebe, ale on není schopen dát vaši duši to, co může dát jen Pán Ježíš. Pokud to očekáváte, budete stále zklamávané. Nikdo jiný nedá vaši duši pokoj, jedině On. Na Něj se můžete 100 % spolehnout. Pokud spoléháme na Něj, On je vždy a stále VĚRNÝ. I tehdy, když my jsme nevěrné.

Bůh to s námi nikdy nevzdá. Vede nás různými způsoby k tomu, abychom se zbavily hříchu, který brání Boží přítomnosti v našem životě. Používá Boží způsob výchovy, který se nám může zdát nepochopitelný, tvrdý, dokonce nespravedlivý. Ale On je svrchovaný BŮH. Miluje nás jako dcery, kázní nás a přísně vychovává. V listu Židům 12, 6 čteme: „Koho Pán Bůh miluje, toho přísně vychovává a trestá každého, koho přijímá za syna-dceru.“ Jeho výchova nás posílí, nebo oslabí, podle toho, jak se rozhodneme na ní reagovat. Bůh nám nechce komplikovat život. Touží po tom, abychom Ho milovaly. Chce nás proměnit v pokorné a poslušné dcery, které uspokojují touhu své duše tím, že Mu důvěřují.

Věrnost je tedy vědomé rozhodnutí navzdory citům, těžkostem a slabostem. Celá Bible je plná zpráv o tom, že Bůh je věrný

a to dokonca i tehdy, když my jsme nevěrní. Ve 2 Tim 2, 12 čteme: „Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.“ Nevěrnost znamená vyřazení Pána Boha z našeho života. Jedinou cestou zpět je cesta pokání. David v Žalmu 119, 66–68 píše: „Nauč mě okoušet a znát, co je dobré, já tvým příkázáním věřím. Dokud jsem se nepokořil, bloudival jsem, nyní dodržuji, co jsi řekl. Byl jsem pokořen a bylo mi to k dobru, naučil jsem se tvým nařízením.“

Jak to bylo v mém životě?

Byla jsem velmi mladá a přesvědčená, že muž, který není věřící, a já se za něho provdám, se časem změní. Nezměnil se on, ale já jsem se postupně podřizovala. Zpětně vidím, jak mě satan obelhával a nakonec zaslepil. To je jeho způsob. Začne ukazovat chyby druhých. Staneme se kritiky a tím si omlouváme svůj hřích. Satanovi vyhovuje, když stojíme osamocené, bez podpory společenství. Takový život nikomu nedoporučuji. Okusila jsem velmi trpké ovoce neposlušnosti. Vím, že jsem zklamala i rodiče. Nikdy mi to nevyčítali, modlili se za celou moji rodinu. Věděla jsem, že jsem udělala chybu. V manželství se nám narodil syn a dcera. Neměla jsem hmotný nedostatek, ale můj vnitřní člověk byl vyhublý, ztrápený, nemocný. Uvnitř jsem cítila obrovskou tíhu.

Někdy Pán Bůh používá v našem životě situace, které bolí, hodně bolí. Dnes je to 33 let, to když jsem musela z úst manžela slyšet, že náš šestnáctiletý syn po havárii na motorce při prevozu do nemocnice zemřel. Byl to šok - nepopsatelná bolest. Když k vám Bůh mluví, vy víte jistě, že je to Boží řeč. Ke každé mluví jiným způsobem. Dnes vím, že celé to období smutku, kdy 3 roky po synovi zemřel i manžel, mi bylo k dobru. Nedokázala jsem to říci hned, ale zpětný pohled mi dovoluje vidět pravdu. Někdy musíme spolknout hořkou medicínu, která otevře náš duchovní zrak. Izajáš 38, 17: „Hle,

ta hořkost přehořká, mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy.“ Jeho věrnost mě proměnila v jiného člověka. Stál při mně a den ze dne mi ukazoval cestu. Zamilovala jsem si Boží slovo, které bylo ukazatelem. Toužila jsem být Jeho věrnou služebnicí. A On začal se mnou dlouhý proces uzdravování. Učinil v mém životě víc, než jsem si kdy dokázala představit. Dával mi do života úkoly, které mne přesahovaly, proto abych poznala, jaká je Jeho moc. Před 12 lety mně povolal do služby sester. Vím, že to byla Jeho milost. V této službě mne mnoho naučil, dal mi poznat, jaký je On, dal mi do života krásné vztahy. Poznala jsem, že On může opravdu učinit víc, než za co se modlíme. Mám veliké bohatství a to jsou zkušenosti s Jeho věrností. Toužím zůstat věrná Jemu do doby, než dojdou k vrcholu života, kterým je umírání. S pomocí Jeho ruky přejdu tento vrchol a On pak se mnou dokončí tanec, který znám jen já a On.

V době, kdy mi bylo těžko, jsem dostala krásné ujištění slovy ze žalmu: „Můj nářek jsi změnil v taneční rej, vysvlékl mě z žíněného roucha, opásal jsi mě radostí“ (Ž 30, 12). Ano, mohu se radovat, protože mám Mistra, který mně učí jednotlivé kroky už zde na zemi. Když kroky popletu, přitáhne mně k sobě blíž a vede mně znova krok za krokem. Tak mohu dnes děkovat za všechny těžkosti, kterými mne Bůh provedl, kdy jsem padala, klopýtala, On mně pozvedal, zachraňoval život, když jsem se topila v řece, zachránil mně při těžké autohavárii. Ale to vše už jsem prožívala v jistotě, že jsem milovaná dcera Věrného Nebeského Otce, který zůstává věrný, i když já jsem byla nevěrná.

Dovolte mi ještě jednu osobní zkušenost. Bůh zůstává věrný i v době, kdy myslíme, že mlčí. Práci v Odboru sester jsem dělala velmi ráda a musela jsem se rozhodnout, zda pokračovat, nebo po 12 letech skončit. Více než rok jsem se zabývala touto otázkou, prosila, ale odpověď jsem neměla. Přišel čas, kdy jsem musela říci rozhodné slovo. Věděla jsem, že se chci rozhodnout podle Boží vůle. Po jedné hluboké modlitbě s jednou misionářkou jsem dostala zvláštní obraz, kterému jsem porozuměla. Stála jsem před rakví, kolem ní stála čestná stráž. Čekala jsem, co se bude dít. Najednou jsem viděla sebe ve skleněném výtahu, který mě odvážel směrem nahoru.

Vystoupila jsem do místnosti plné lidí. Stále jsem se dívala za rakví s čestnou stráží už z povzdálí. Ten obraz znamenal mé rozloučení se službou sester. Rakev je smutek. Ten byl z toho, že služba končí. Smutek je nutné prožít, ne potlačit, aby se nevracel. Byla tam i radost z toho, že práce bude pokračovat (to byla ta čestná stráž) skrze sestry, které dál budou pracovat. Moje služba bude pokračovat na jiném místě. Budu věrně sloužit Pánu Ježíši Kristu dál, protože Ho miluji. Vím, že poslušnost Jemu v jakékoliv situaci je pro můj život podstatná. Žehnám práci sester, které budou z Boží milosti pokračovat ve službě k oslavě Pána Boha a ostatním sestřám ku pomoci. Buďte věrné v modlitbách za tuto službu i vy. Na posílení ještě slova žalmisty: „Proto ať se každý věrný k tobě modlí v čas, kdy lze tě ještě nalézt. I kdyby se vzdulo mocné vodstvo, k němu nedosáhne. Tys má skrýš, ty mně chráníš před soužením, nad tím, že jsem vyvázl, zaplesá všechno kolem Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit, spočine na tobě mé oko“ (Ž 32, 6–8).

*Svědectví sestry Helenky Včelákové
na konferenci OS BJB - Nesvaady*

AJ MALIČKOSTI NÁS OVPLYVŇUJÚ

Život sa skladá z drobností, ktoré sa nám vryjú do pamäti a následne ovplyvnia aj naše vlastné správanie. Podelím sa s vami o dve situácie, ktoré sú obrazom života zboru, v ktorom vládne vzájomná láska a ochota vidieť potreby svojich bratov a sestier a pomáhať si navzájom.

Bola som ešte dieťa, keď k nám do zboru začala chodiť rozvedená mamička s tromi malými deťmi. S ubolenou dušou, unavená zo starostí o tri deti, dnes by sme to nazvali úplné vyhorenie. Sestry v zbere sa jej ochotne ujali. Najprv brávali deti, buď na obed alebo na pár hodín, aby si mamička oddýchlá. Neskôr sa dohodli, vzali vedrá, handry a upratali celý byt, vyprali nielen záclony a závesy, ale aj bežnú bielizeň, čo odhalilo skromnosť oblečenia. Pozreli, čo by mohli oželiť či už zo svojho šatníka, alebo zo šatníka svojich detí, s čím by sa mohli podeliť. A o pár týždňov, keď prišiel najkrajší čas roka, Vianoce, nielen pomohli vyzdobiť ich byt, ale jedna rodina otvorila svoju domácnosť a pozvala rodinu k sebe na Štedrý deň. Nachystali nielen večeru a darčeky, ale spolu so svojimi deťmi pripravili aj pekný vianočný program – piesne, básničky a biblické príbehy hovoriace o narodení Pána Ježiša. Vianocami to neskončilo. Ako si pamätám, zborová pomoc tejto rodine trvala veľmi dlhé obdobie. Dnes ďakujem, že v mojom detstve boli okolo mňa viacerí bratia a sestry, ktorí tvorili z môjho zboru ozajstnú zborovú rodinu, ochotnú podať pomocnú ruku.

O niekoľko rokov neskôr ochorela moja švagriná, praskla jej aneurizma. Pán Ježiš jej daroval život, ale rekonvalescencia bola zdĺhavá. Štyri malé deti, z toho jedno so zdravotnými obmedzeniami, práca, dennodenná návšteva manželky dajú zabráť. Bežne to vyvolá smútok, stres, úzkosť, ale ak máte zbor, duchovnú rodinu, ktorá vidí a nesie bremeno spolu s vami, dá sa aj takáto situácia zvládnuť s pokojom, ktorý postráži naše srdce a rozum. Sestry zo zboru si službu rozdelili – denne sa striedali a nosili do rodiny varené jedlo a nejakú dobrotu v podobe zákuskov. Keď bolo treba, postarali sa aj o deti. Aktívna služba trvala niekoľko mesiacov. A takisto dlho trval modlitebný zápas za jej uzdravenie v podobe dvadsaťštyrihodinovej modlitebnej reťaze, do ktorej sa zapojili mnohí aj mimo domáceho zboru.

Čo k tomu všetkému dodať? Jedine povedať: „Vďaka, Pane, že otváraš oči, aby sme videli potreby našich blízkych, a dávaš ochotu plniť to biblické: „Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon“ (Ga 6, 2).

D. Č.

„PANE, PRÚDOM POŽEHNANIA PREMEŇUJEŠ PÚŠTE V RAJ...“

Slová tejto známej piesne vyjadrujú sčasti to, čo som prežívala v roku 2019 po odchode môjho milovaného manžela Radka do nebeskej vlasti. Na jednej strane púšť – samota, neutíchajúca bolesť, strach z budúcnosti... a na druhej strane niečo nečakané a nikdy v živote v takej hĺbke nepoznané, prúd požehnaní – obrovská účasť mojich milovaných bratov a sestier. Vaša neutíchajúca láska, starostlivosť a duchovné sprevádzanie mi jasne ukazovali, ako vyzerá Božia tvár. Vaše vytrvalé modlitby – keď som sa nevládala modliť, vaše povzbudenie – keď som nevedela ako ďalej, objatia, súcit, rozhovory, prinášanie jedla, pomoc pri vybavovaní na úradoch, nákupy, pomoc v biznise či s autom, opravy v byte či v záhrade a tiež láskavá finančná pomoc... Nedá sa vymenovať všetko. Tu nie. Ale v mojom srdci je všetko a tam si vás nosím. Navždy. Naučili ste ma veľa. V zdieľanej zlomenosti sme hľadali odpovede na vážne otázky o krehkosti života. Mohla som zblízka vidieť vaše zápasy o vieru, ako sa aj v ťažkých životných situáciách držíte pevne Pána Ježiša. Ako dvíhate hlavy vtedy, keď cesta je tmavá, a zbierate novú mannu každý deň, znova a znova. Rozhodli ste sa vybudovať svoje životy na Božích prisľúbeniach, ktoré držíte v rukách ako vzácne perly, pretože nimi naozaj sú. Každý deň som dostávala správy s takýmito prisľúbeniami z Biblie. Koľko sily, lásky, nádeje som z nich dostávala! Vypisovala som si ich na papier aj s menom človeka, ktorý mi ich poslal, a potom som si ich prilepila na stenu. Boli všade. A to bolo dobre, lebo slabosť podlamovala kolená a bolo treba vstať. A viete čo? Je nádherné spolu s vami veriť v najväčšiu lásku, v Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za naše hriechy, a povzbudzovať sa v nádeji na vzkriesenie. Sme stvorení na Boží obraz a ja s radosťou hľadám a nachádzam Ježiša v každom jednom z vás. V najmenších, v dorastencoch, v mládežníkoch, v starších aj v najstarších... vo všetkých. Sme duchovná rodina, vzácna Bohom darovaná cirkev. Úžasný Boží dar! Radko vždy hovorieval: „Vieš, Mirka, ja ich mám všetkých tak veľmi rád, že keby ma niekedy vyhodili von cez dvere, tak sa vrátim oknom.“ A viem, že vy ste ho mali tiež tak veľmi radi.

Nech vás všetkých nanovo povzbudia tieto Božie prisľúbenia:

„Tí však, čo dúfajú v Pána, dostávajú novú silu, získavajú krídla ako orly, utekať budú a neustanú, budú putovať a nevyčerpajú sa“ (Iz 40, 31).

„ Hľa, všetko robím nové“ (Zj 21, 5).

„ Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás stará“ (1 Pt 5, 7).

*Miroslava Hovorková
BJB Bratislava Palisády*

PRÁCA VO VÝBOROCH SESTIER POKRAČUJE

Tohtoročná konferencia sestier bola výnimočná v tom, že práve sa skončila jedna etapa služby sestrám, ktoré slúžili vo výboroch v Čechách aj na Slovensku. Keď sa spoločne obzrieme späť, vidíme ovocie ich usilovnej práce a oddanej služby.

Mala som to privilegium a milú povinnosť sestrám v mene EBWU (European Baptist Women United), ako aj nás všetkých zúčastnených poďakovať za ich vernú službu Pánovi, ktorú vykonávali počas rokov 2019 – 2023. Nebolo to vôbec ľahké obdobie, boli to štyri roky plné nových vecí a výziev, s ktorými sa museli popasovať. Keďže som bola s nimi v kontakte, viem, že dali Pánovi Ježišovi to najlepšie, čo mohli, a ja som presvedčená, že On si to použije na svoju slávu.

Tak ako všetko sa raz začína a raz končí, prišiel čas, keď sme sa rozlúčili s dvomi sestričkami, ktoré svoje pôsobenie v českom výbore po mnohých rokoch ukončili – a to je Helenka Včeláková a Jiřinka Vimpelová. Preto im patrí naše osobitné poďakovanie a žehnanie. Krásne na tom je, že Pán Ježiš má pre nich pripravené nové veci, ktoré tiež budú nádherné, pretože život s Ním je vždy úžasný – či už prechádzame výšinami alebo údoliami. Máme istotu v Jeho zaslúbení, že Jeho myšlienky s nami sú len dobré – sú to myšlienky pokoja a nie zlého, aby nám dal budúcnosť a nádej (Jer 29, 11).

Následne som mala možnosť predstaviť nové výbory sestier z obidvoch našich krajín, ktoré preberajú štafetu do ďalšieho obdobia rokov 2023 – 2027 a budú v tejto začatej práci s Božou pomocou pokračovať.

Dovoľte, aby som vám ich predstavila:

Český výbor OS BJB:

Iva Hlavsová – Šumperk; Vilma Koblischková – Teplice; Jana Pospíšilová – Karlovy Vary a Pavlína Pospíšilová – Aš

Slovenský výbor OS BJB:

Jarmila Cihová – Bratislava; Drahomíra Čurilová – Košice; Katarína Sližiková – Banská Bystrica; Ludmila Sýkorová – Lučenec

Keď som sa modlila, akým Slovom tieto sestry vypravadiť do nového obdobia služby, ktoré majú pred sebou, Pán upriamil moju pozornosť na dva verše:

„Majte bedrá opásané a lampy zažaté! Budte podobní ľuďom, ktorí čakajú na svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope“ (Luk 12, 35 – 36).

„Nech vám Boh trpezlivosti a útechy dá o sebe navzájom zmyšľať podľa Krista Ježiša, aby ste jednomyselne, jednými ústami oslavovali Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista“ (Rim 15, 5 – 6).

Žijeme veľmi zvláštnu dobu, plnú neštandardných zmien – dobu naozaj poslednú, o tom niet pochýb. Všetko, čo sa vo svete deje, kričí o tom, ako veľmi je Pán Ježiš blízko. Lenže ani diabol nespí a možno viac ako kedykoľvek predtým rozsieva rozdelenie, nepochopenie, nejednotu, a to práve medzi Božím ľudom – či už v rodinách, v zboroch, v službe. Preto potrebujeme stáť na stráži a usilovať sa o jednotu a lásku medzi sebou. Lebo iba keď budeme silní vo vnútri našich rodín, zborov, tímov, naša služba bude mocná navonok pre ostatných. Toto prajem aj vám, drahé sestry. Boží plán pre vaše životy a službu nebude bez bojov, avšak nevzdávajte to, keď prídu ťažké časy. Proste Pána, aby vám dal silu a vytrvalosť, aby ste každou takou skúškou mohli prejsť víťazne. Pán nechce, aby ste sa obávali budúcnosti, ale chce, aby ste hľadeli na Neho, lebo On je vaša budúcnosť. A keď budete žiť a kráčať s Ním, pôjdete od sily k sile.

Ruth Maďarová, podpredsedníčka EBWU

KRALICKÝ NOVÝ ZÁKON

Česká biblická společnost vydala v tomto roce publikaci „Kralický Nový zákon z roku 1601“ zabývající se vznikem tohoto překladu. Biblická společnost nám nabízí omezený počet kusů za poloviční cenu (původní cena: 490 Kč,

nyní za 411 Kč). Publikace je odborná, ale vcelku dobře srozumitelná.

Odkaz:

<https://www.bibleshop.cz/kralicky-novy-zakon-z-roku-1601>

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

V našem sboru máme rádi společně prožitě chvíle. Míváme různé akce, zvláště v letních měsících.

Při těchto příležitostech je součástí i nějaké občerstvení. Naši bratři moc rádi grilují, ale tuto akci, o které vám chci napsat, jsme moc dlouho nepřipravovali. Bylo to nečekané setkání, ale zase o to víc srdečné.

Byla totiž spojena s návštěvou misionáře, který k nám občas jezdil s manželkou a přítom vyučoval. Nikdy nezapomínal ani na děti, vozil jim malé upomínkové předměty.

Dopoledne nám sloužil ve sboru, a protože jsme s ním chtěli být i odpoledne, tak nás napadlo s manželem pozvat celý sbor k nám na zahradu. Máme ji dost velkou pro mnoho lidí. Všichni se těšili a přišla k nám opravdu velká část sboru. Bylo moc krásné počasí. Děti si hrály a dospělí se mohli na cokoli ptát našich hostů.

A já jsem si připadala jako hostitelka a hned po obědě jsem přemýšlela o tom, co se bude podávat na občerstvení.

Připadala jsem si jako Marta, když hostila Pána Ježiše. Její sestra Marie si však sedla a poslouchala, co Ježiš říká. A také i já jsem ten duchovní užitek neměla, protože jsem měla (jako i ona) mnoho práce.

Napadlo mě, že připravím těsto a upeču pro všechny langoše. Říkala jsem si, ty se mohou připravit na mnoho způsobů, jak kdo bude chtít. Nadšení jsem měla veliké a hned jsem začala s přípravou těsta.

Donesla jsem si větší mísu, aby se tam těsto vešlo a zadělala jsem z 5kg mouky. To je množství, jaké jsem v naší rodině nikdy nedělala. Musela jsem se tomu smát a použít svalů mého manžela. To ovšem ještě nebyla výhra!

Když jsem si začala připravovat malé bochánky z těsta, tak velikosti do dlaně, tak to byla teprve práce. A v tom množství – kdy těsto kynulo, já připravovala a pekla na třech pánvích, to byla nekonečná práce. Zpětně jsem se tomu musela smát, do čeho jsem se pustila. Ale úspěch byl zaručen a langoše mi mizely přímo pod rukama.

Manžel je nosil ven, kde byly připraveny ingredience, a každý si langoš podle chuti nazdobil. Česneková omáčka z (rozmačkaného česneku, vody a trošky soli), kečup, strouhaný sýr, nebo domácí marmeláda s bílým jogurtem, nutella se šlehačkou. Nebo jenom s vanilkovým cukrem.

Nemusím vám psát, jak jsem stále pekla a pekla. Manžel mi s každým prázdným tácem donesl zprávu – jak jim chutná. Všichni byli moc spokojeni a já si připadala, jako když Pán Ježiš sytil své posluchače. Když jsem konečně dopekla, tak jsem mohla jít ven a musím napsat, že se všechno snědlo. Tuto akci jsem už nikdy nechtěla opakovat, ale ráda na tu šilenost vzpomínám. Nyní mě nevidíte, jak se směju.

Ale na langoše jsme nezanevřeli. Rádi je děláme, avšak stačí nám množství, které vám napíši v receptu.

Langoše

Potřebujeme: 0,5 kg hladké mouky, 1 zakysaná smetana nebo 1 malý bílý jogurt, 1 vejce, 1 lžice sody, 2 lžice oleje, 5 dkg kvasnic s vlažným mlékem a špetka soli.

Připravíme si kvásek, tak jak jste zvyklé z trošky vlažného mléka, kvasnic a lžičky cukru. Než nám kvasnice vykynou, připravíme si všechny ingredience do misky a potom se vše pečlivě vymíchá. Hustotu těsta, aby bylo tak akorát, si tvoříme přidáním vlažné vody. Hned si z těsta tvořím malé bochánky a ty si kladu na podložku vysypanou moukou. Připravím si pánve s trochou oleje a mírně ji zahřeji. Není dobré mít pánve rozpálenou. Bochánky si rozplácnu na placičku a ještě rukou trošku povytáhnou a hned dávám po jednom smažit, hezky do růžova z obou stran. Smažíme na mírně teplém oleji, jinak se rychle spálí. Hotové langoše si kladu na táč, ze kterého se mi začnou ztrácet. Každý chce ten čerstvý – ještě teplý a zdobí si ho podle chuti. A tak i vám přejí dobrou chuť.

Dana Jersáková

SRDCE VNÚTORNE VYSÍDLENÉ

integra

„Áj,“ ukazujem prstami oboch rúk na seba a vzápätí – „LÁV“ urobím z nich srdiečko, potom „JÚ“ – ukazovák postupne ukazujem na deti stojace okolo mňa. Je ich vyše 20 a stále prichádzajú ďalšie. Za nimi, akoby v druhom rade, stoja dospelí. Aj tých postupne pribúda. „Áj lāv jú“ – opakujem pomaly svoju „ukazovačku“ a snažím sa naznačiť deťom, aby to robili spolu so mnou. Niektoré to pochopia a opakujú. Po anglicky nevedia, rovnako ako ja po amharsky či oromsky (dva jazyky, ktoré sa tu používajú), ale na základe toho, čo ukazujem, chápajú. Aspoň dúfam. Deti aj dospelých pribúda, usmievajú sa a robia, čo im ukazujem. Na druhej strane, moje srdce, tentokrát nie to „prstové“, poslúchať prestáva a viaceré z úderov začína vynechávať. To množstvo emócií prestáva zvládať. „Och nie,“ hovorím si pre seba, „všetci sa na teba pozerajú a ostatní z tímu sa na teba spoliehajú, teraz nesmieš skolabovať! Ty si sem prišla pomáhať, nie opačne!“ Srdce akoby pomalicky pochopilo a upokojuje sa. To mi paradoxne dodáva novú energiu a zabúdam na to, že sa vlastne strašne hanbím. „Hold your hands and let's make a circle,“ hovorím zasa po anglicky, aby sa chytili za ruky a urobili kruh, aj keď je mi jasné, že nerozumejú a vlastne ani ja vôbec netuším, čo tým

zamýšľam. Na pomoc mi prichádza Kasahun, náš etiópsky šofér, ktorý síce nevie veľmi dobre po anglicky, ale pochopil, o čo mi ide, a tlmočí im to do amharčiny. Deti, hoci úplne každému z nich tečie z nosa a sú doslova oblepené blatom a (radšej nepremýšľam čím ešte, keďže nič také ako WC alebo kúpeľňa tu neexistuje a voda je len vo veľmi obmedzenom množstve dovážaná v bandaskách na pitie) sú nádherné a predbiehajú sa, ktoré ma chytiť za ruku. Nakoniec niečo podobné kruhu vytvoríme a ja premýšľam, čo teraz. „Van“ – teda jeden krok doprava, „tú“ – dva – ďalší krok, „tri“ – na tri im ukážem drep. Deti pochopia a opakujú. Zopakujeme to isté viackrát a ja rýchlo premýšľam, ako budeme pokračovať. Nakoniec

pomocou krátkej choreografie počítame do desať. Deti sú nadšené. „Áj lāv jú“ (ľúbim vás) – pridám k tomu.

Deti opakujú. Počítajú do desať. Po anglicky. Som na seba trochu pyšná a cítim uspokojenie, ale tieto pocity okamžite vystriedajú pocity opačné – beznádej a bezmocnosť.

„Kedysi som mal sto kusov dobytky,“ hovorí vážne asi sedemdesiatročný pán. Aj napriek extrémnej chudobe a katastrofálnym hygienickým pomerom sa stále snaží zachovať si dôstojnosť a z jeho správania, ako aj správania ostatných okolostojacich voči nemu je zjavné, že je to významný muž. „Všetky kvôli suchu pokapali. Dnes nemám nič,“ dodáva zlomeným hlasom a jeho červené oči už nemajú viac slz, zato z tých našich tečú prúdom. „Nikdy som nemal možnosť učiť sa,“ hovorí, „ale dnes – by som sa rád naučil aspoň čítať a písať.“ Ale škola je tu len jedna a to je akoby kvapka v mori... alebo, vzhľadom na tunajšie reálie – zrno prachu vo vyschnutej kaluži. Deti sa neučia, rodičia ich učiť nevedia, sami sú väčšinou negramotní, a tak trávia čas... ako vlastne? Snažia sa nemyslieť na hlad a na to, čo stratili, a prežiť v týchto podmienkach čo najdlhšie. Dokedy vlastne? To nikto nevie. Aj keby prišlo obdobie dažďov, už nemajú dobytok, o ktorý by sa starali a ktorý by im zabezpečil obživu.

„Van, tú, tri“ – drep, „for, fajf, six“ – výskok... pokračuje počítaním do šesť po anglicky moja ukazovačka. Čo som dosiahla? Pýtam sa sama seba. Ak toto nebude pokračovať, je to úplne, úplne nanič.

Deti okolo mňa sa smejú a naznačujú mi, aby sme ukazovačku opakovali. Smejem sa s nimi, a tak pokračujeme – „seven, eit, najn“ – sedem, osem deväť – tlesk, „ten“ – na desať všetky prsty vystieram k deťom a ony ku mne. Dotýkame sa prstami, dávame si „high-five,“ (tlačneme si dlaňami) a objímeme sa. Deti sa na mňa tlačia, ale len veľmi jemne a ohladupľne a hladkajú mi vlasy. Cítim ich blízkosť na svojej koži a zároveň si uvedomujem, aká veľká je tá priepasť, ktorá nás delí. Rovnako ako ony som dnes nemala tečúcu vodu, ani sprchu, ani splachovací záchod a rovnako ako ony dnes dýcham prach, ktorý vírime našimi nohami, rovnako ako ony som špinavá a spotená a ulepená od blata, slín a soplíkov. Ale ja môžem odísť. Mám kam. Ony, ani ich rodičia či starí rodičia túto možnosť nemajú. Prútený skelet pokrytý roztrhanými plachtami a špinavou bielizňou je ich jediným úkrytom (nedá mi napísať domovom) pred chladom, vetrom, dažďom či horúcim slnkom. Dnes fúkalo a bolo zima. Ja mám na sebe mikinu aj vetrovku, pod ríflami teplé legíny a na nohách turistické topánky. Ony majú deravé tričká, tenké šatky, ktoré tu slúžia ako tričko, pokrývka hlavy či šatka na nosenie detí, a tí šťastnejší majú na nohách gumové šlapky, ostatní len vrstvu blata.

V ústach mám horkú pachuť smútku, ktorý ma začína ovládať. V taške mám žuvačky, ale neodvážim sa ich vybrať. Odrazu sa mi tento môj verný spojenec pri všetkých akciách (už od skúšok na vysokej škole, cez prezentácie pred veľkým publikom až po pôrody vlastných detí), zdá ako veľmi

neadekvátny. Deti tu jedia len raz denne. Raz denne im neziskovsky prinesú nejaké jedlo, ale je ho málo, a tak prví jedia starí a chorí ľudia, potom tehotné a kojace matky, potom deti a nakoniec tí ostatní. Žuť tu pred nimi žuvačku mi pripadá ako výsmech.

Neviem, ako mám túto zmes emócií spracovať. V rozprávke Frozen múdry troll povie: „Hlava sa dá presvedčiť, ale srdce, srdce sa nedá len tak ľahko zmeniť.“

Hlavou sa snažím pochopiť (nechápem) a premýšľať (ak to ešte dokážem), čo by sa dalo urobiť, ako by som im vedela pomôcť. Máte nejaké nápady? A srdce, srdce zostáva zaprášené, zablatené a ulepené od soplôv.

Tábor Dubluk, pre viac ako päťdesiatstisíc vnútorne vysídlených ľudí.

Môže byť aj srdce „vnútorne vysídlené“? To moje áno. A to je len môj prvý deň v Etiópii.

Ak chceš pomôcť deťom v týchto najbiednejších podmienkach v Etiópii, zapoj sa do nášho Programu podpory detí v Nadácii Integra. Chudobné africké deti majú nádej na lepšiu budúcnosť, keď chodia do školy. Vzdelanie im pomôže nájsť si prácu a postarať sa o seba aj o svoje rodiny.

Autor článku: Alexandra Kušnýerová

WWW.INTEGRA.SK

BATERKA

Máte doma baterku? A máte tu Baterku, ktorá odhaluje skryté poklady? Jedna taková totiž opravdu existuje a nedávno vyšla v nakladateľstve Návrat domů, v edícii detský knih Hisland. Jedná sa o knižku pro děti ve věku zhruba 4-8 let, která si klade za cíl odhalit skryté poklady, které nám Bůh připravil. V knize najdete plastovou fólii

ve tvaru Baterky, kterou využijete na označených stranách. Jejím přiložením na určité ilustrace se stane to, že některé obrázky zcela zmizí a jiné se naopak zvýrazní. Děti tak samy objeví, že Bůh působí a jedná i ve zcela obyčejných situacích – třeba když jsme na zahradě, v cukrárně, na závoděch nebo i sami u sebe v pokojíčku! Kniha je založena na deseti biblických verších a interaktivně dětem ukazuje, jaký Bůh je, co nám nabízí, kdo jsme my v Něm... V závěru knihy se dozvíme, co/kdo tou Baterkou opravdu je... Velkým benefitem této knihy jsou doprovodné diskuzní otázky, které rodič najde u každé z deseti kapitol, nechybí ani úkoly a aktivity pro velmi malé děti.

A co říkáte o knize vy, čtenáři?

„Kniha Baterka, moje holčičky (5 a 9 let), neskutečně baví a mají ji moc rády. Chtěly by mít dokonce každá svoji... Milují změnu

obrázku pod fólií baterky... co zmizí a co je naopak v Božích očích důležité... Také mají radost z otázek a důležitě odpovídají. Jejich oblíbená strana je o nebi a hoodně se těší na Boží sprchy a tobogany. Já zase, jako maminka, mám radost nejen že je kniha nápaditá a krásná, ale díky ní jsem se dostala s dcerami i do hlubších duchovních rozhovorů. Děkuji!“ (Petra P.)

A na závěr krátký úryvek se samotného závěru knihy:

„Kdo by to byl řekl, že obyčejná baterka z půdy je takhle zázračná. Že zapnutím tlačítka ON se objeví opravdu ON. Že ON je Světlo. Bůh. Ten, kdo nám odhaluje skryté poklady. Stačí si jen posvítit.“

Blanka Ježková (autorka a redaktorka)
/ Návrat domů / Hisland

NÁVRAT DOMŮ

NABÍDKA UBYTOVÁNÍ

Nabízím ubytování v rodinném domě, pro 6-8 osob.
Ubytování je v obci **Vikýřovice** na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou
Možno přijet i přímým vlakem Brno - Šumperk.
Jsme v podhůří Jeseníků - tudíž blízko do hor (lyže v zimě, cyklo a pěší turistika v létě).
Parkování možné na pozemku.
Více informací na tel. č.: **+420608451995**
e-mail: **vera.jersakova@centrum.cz**

DOVOLENKA NA LIPTOVE NÍZKE TATRY,

4 - 6 osob, 5 minút od Lipt. Mikuláša

chata-efatha.business.site

spefatha@gmail.com,

00421949121390

Téma ročníku 2023:
Cirkev ako Božia rodina

Témata příštích vydání
Rozsěvače/Rozsievča 2023

9/23 – Cirkev ako Božia rodina,
kde sa učíme žiť spolu
Uzávěrka do 15. 7. 2023

10/23 – Cirkev ako Božia rodina,
kde si vzájomne slúžime
Uzávěrka do 15. 8. 2023

NADŠENÍ

František Zelinka

V bolavé dlaně
ovoce trhám
ze stromu času,
v úzkosti mnohé
na stůl je kladu
dnes, zítra, denně.

V modlitbě tiché
své ruce zvedám
k Tobě, můj Bože:
Zapal svůj plamen
v bolavém srdci
pro svého Syna.

/ UŽ 25 ROKOV /

kto
si
TY?

CAMPFEST '23

3-5/8/2023

RANĎ KRÁĽOVA LEHOTA
OPEN AIR MUSIC FESTIVAL / NIZKE TATRY

DAVID FUNK (BETHEL, USA) / GUVNA B (UK) / THABATA OLIVER (BR)
ADONAI (CZ) / ALIVE (CZ) / AN(DŽ)ELINO / BCC WORSHIP / BONFIRE / CITYHOUSE
MUSIC (CZ) / DÁVID JOPČÍK / ESPÉ / GPS / HERO / HOMECOMING / ICF PRAHA (CZ)
ISAAC RECORDS / LENKA A ŽALMY / MARANA THA / MARBLES (CZ) / MARTINDOM
WORSHIP / MIRIAM PENŤOVÁ & BAND / RIJOLA / SLÁVKA TKÁČOVÁ / TIMOTHY
TOW MEAT / TRETÍ DEŇ / TWC COLLECTIVE / WAY TO GO / WORSHIPROOM MUSIC
A ĎALŠÍ...

WWW.CAMPFEST.SK

ORGANIZÁTOR

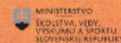
HLAVNÝ MEDIÁLNY PARTNER

HLAVNÝ PARTNER

Táto podpora je len informácia a nezáväzujúca. Každá akcia musí byť v súlade s platnými predpismi.

1945

1948

Chata Komenského
v Račkovej doline

6.9. - 9.9.2023

20. ROČNÍK SENIOR TÁBOR

NA ČO SA TEŠÍME

Sestry a bratia
z Česka a Slovenska,
príd'te pookriať
duchovne a telesne
do Račkovej.

HLAVNÁ TÉMA
**MILUJTE SVOJICH
NEPRIATEĽOV**

*Tešíme sa na vaše svedectvá,
ako sa vám darí naplniť
túto požiadavku Pána Ježiša*

Môžete sa prihlásiť telefonicky, alebo e-mailom

0903 501 852

Ing. Anna Tmavská

info@rackova.sk

správca chaty

Cena za 3 - dňový pobyt
s plnou penziou

102 €

- Na spoločné obecnstvo
- Na službu brata kazateľa
- Janka Szöllösa
- Na spoločný výlet
- Na hudobnú skupinu
- Na masáže
- Na spomienkové video
- Na fotografie
- Na svedectvá a piesne
- Na chutné jedlo a maškrtky